

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

V. évf. 4. szám

1999. április

Ára: 50 Ft

Húsvét után

Már hetekkel korábban elterveztem, mi legyen az áprilisi szám címlapján. Egy szívmengető tavaszi vers valamely klasszikus költőntől és egy szép fotó a kertünkben álló, virágzó cseresznyefáról.

A cseresznyefa azóta virágba szökkent, apró méhek dongják körül, zümmögésük a megújuló élet himnuszaként száll a hol fátyolos, hol verőfényes tavaszi ég felé.

Nekem még sincs kedvem most lefotózni, pedig bekészítettem már jó előre automata gépembe a filmet, és új elemet is tettem bele.

A verseskönyvekhez sem nyúlok a polcon, pedig főiskolás koromban fogaimhoz vert garasokért vettem meg majd az összes klasszikus magyar poéta opusait.

Csak egyetlen egy vesszor jár makacsul az agyamban. Egy valaha ott ragadt, fenyegető és gyászfekete betűkkel írt sor, Vörösmartyé: „Háború van most a nagy világban...”

Ez a „nagy világ” azonban mostanra úgy összeszűkül, megszaporodott, hogy fotelből nézhetjük a tőlünk távoli háborúkat is; pontosan tudjuk, ki mivel gyilkolászik, hova hullnak és mit rombolnak szét az ölésűstechnika szuper eszközei. Látjuk a térdre rogyott házakat, valaha volt otthonokat, a gyermekeiket, férjeiket sirató asszonyokat, a menekültek elgyötört, reménytelen arcát, a szavakon túli kétségbeesést, félelmet, guernicai fájdalommat, amit csak Picasso eltorzult alakjai tudnának kiordítani magukból.

A háború azonban most nem egy foteles, CNN-es háború, hanem itt dübörög a szomszédban, a halál itt jár a kertek alatt. S minden összegabalyodott. Magyarok a határ és a front két oldalán. Magyarok a szövetséges hatalmak és az ellenség oldalán. Magyarok a bombazáporban és a gyilkogépek lőtornyaiban. Magyarok céltáblával a mellükön és magyarok a szerencsétlen albánokat kergetve, ujjukkal a ravaszon. Magyarok a történelmi darálógépben.

Amikor az újabb balkáni háború kitörése utáni kedden bementem az iskolába, komoly ijedtséggel kérdezte tőlem néhány nyolcadikos tanítványom: „Tanár úr, ki fog törni a harmadik világháború?”

Mosolyogva, nyugodtan válaszoltam nekik, magamra erőltetve minden létező tanári bölcsességemet:

„Ugyan, gyerekek, nyugodjatok meg, nem lesz itt világháború. A nagyhatalmak már régen megegyeztek a színpalak mögött. Ami ezen túl van, az csak kardesörtetés, mikrofonpróba... Vegyetek csak szépen elő a füzetet, továbbmegyünk...”

Tanárként nem mondhattam mást, és a szívem is ezt diktálta. Hogy higgyek a politikusok bölcsességében, a katonák józanságában, a civilek emberségében. Higgyek az emberben az emberiség történelmének leghosszabb és legembertelenebb századában. Higgyek abban, hogy nem a pusztulás démona ül majd örömmünnepet a hullák borította mezőkön, a sugárfertőzött erdők, kihalt városok fölött.

Az agyam azonban mást diktált. Historia est magistra vitae? A történelem az élet tanítómestere? Marhaság! Még soha senki nem tanult a történelemből, az elkövetett hibákból. Nem tanult a bölcsék intó szavaiból, okos könyvek millióiból, nem tanult a Bibliából sem. Ábelnek most is vérét veszi Káin, s a zsidókat babilóniai fogságba vetik.

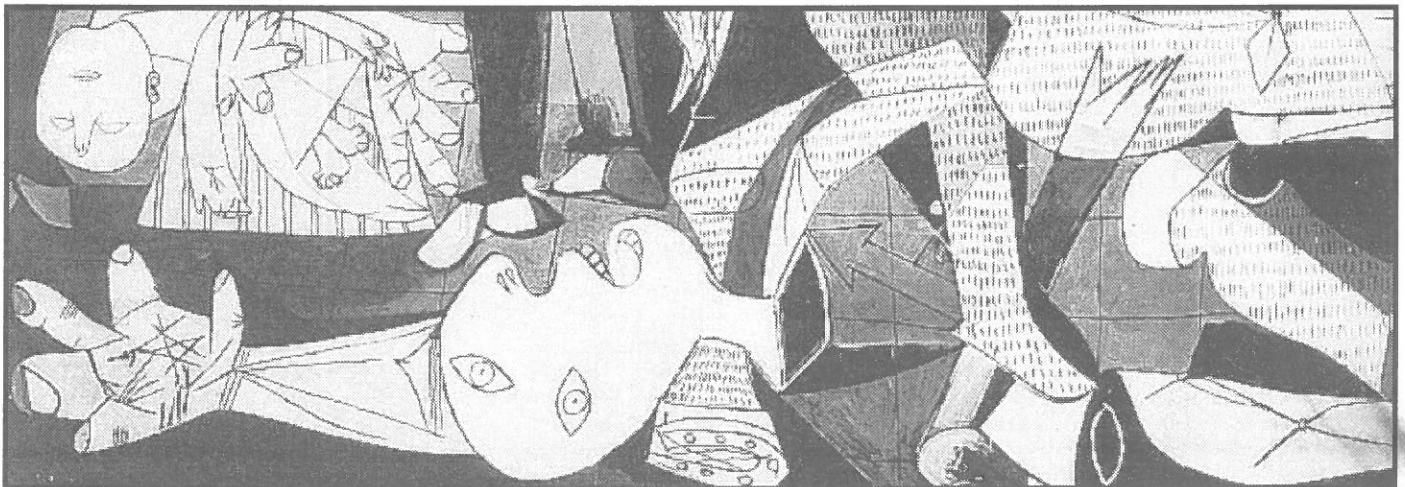
Csak a fegyverek változtak. A gyűlölet és az ostobaság maradt. Semmi bölcsesség nem hat azokra.

Hihetetlen, de igaz, hogy még ma is – a XX. század utolsó évében, 50 évvel azután, hogy az emberi jogok egyetemes nyilatkozatát megfogalmazták – el lehet üzni akár egy egész népet is a szülőföldjéről. Hihetetlen, hogy szét lehet verni kultúrákat, sóval behinteni városokat, tönkre tenni házat és hazát, szétrombolni hitet és hagyományt.

Amikor végiggondoltam mindezt magamban, magam is kétségbe estem és félni kezdtem. Úgy éreztem, nincs, nem is volt és soha nem is lesz megváltásunk. Krisztus hiába szenvedett értünk a kereszten. Befejeztetett.

A kis méhecskék ezenközben zavartalanul, jókedvűen döngöcséltek kint a cseresznyefa ágai közt, gyűjtögették a virágpórt, ami majd az élet édes szirupává válik nyugodt és békés kaptárak mélyén. Könnyű nekik. Ok sem nem bölcsék, sem nem ostobák. Így aztán nem voltak világháborúik, haláltáboraik és gázkamráik sem. Milyen neveltséges is egy vacak kis fullánk egy cikálórakétához képest!

Fogarasy Attila

Picasso: Guernica (részlet)

Távol a kemencétől

Interjú Réti Györggyel,
Mikefalva polgármesterével

– Polgármester úr, ön hét Kis-Küküllő-menti település életét irányítja a Mikefalván lévő községházából. Melyek ezek a települések, és mennyi az itt élők lélekszáma?

– Körülbelül 4500-an élnek itt. A hét falu: Abosfalva, Désfalva, Felsőkápolna, Harangláb, Mikefalva, Somostelke és Szászcsovás. A közigazgatási központ Mikefalva. Én magam Abosfalván lakom.

– Mennyi a magyar ajkú lakosság arányszáma ezekben a falvakban?

Réti György átveszi Botzheim István polgármestertől Pilsivörösvár város ajándékát

– Somostelke és Felsőkápolna majdnem 100 %-ban románok által lakott település, a többi öt faluban 60 és 70 % közötti a magyar ajkúak aránya.

– A tanácsosok között hány magyar van?

– A 13 tanácsos közül 9 magyar nemzetiségű.

– Mekkora összegből gazdálkodhat a községi tanács egy évben?

– Az elmúlt esztendőben közel 800 millió lej volt a költségvetésünk.

– Ez sok vagy kevés?

– Számolja át forintra, és meg fogja látni, hogy milyen kevés ez az összeg. Sajnos, azt kell hogy mondjam, szinte semmi-féle beleszólásunk nincs abba, hogy mennyit kapjunk. A dolog úgy működik, hogy a kormány leosztja a megyéknek az állami költségvetésben erre a célra beállított összegeket, a megyék pedig leosztják a községeknek. A megye dönti el, hogy ki mennyit kap, függetlenül a lakosság létszámától. Abból indulnak ki, hogy az alkalmazottak fizetése körülbelül mennyi, és rászámolnak erre még néhány százalékot. A múltban nagyban függött a politikai színezettől is, hogy ki mennyi pénzt kap. Régóta bíráljuk már ezt az elosztási rendszert, sajnos minden valószínűség szerint ez a közeljövőben nemigen fog alapvetően megváltozni.

– Ennél az elosztási rendszernél fellehetően sokat nyomnak a latba a kapcsolatok, az összeköttetések...

– Sajnos nagyon is sokat számítanak: az ember jobban melegsik, ha közelebb ül a kemencéhez.

– Helyi adókból nem lehetne bevételre szert tenni?

– 1999-ig az összes adó az állami kasszába ment. Az idén egy olyan változás történt, hogy a jövedelemadóból 40 % megmarad a községeknek. Sajnos ez alig érzékelhető többletbevételt jelent a számunkra, hiszen nálunk nagyon kevés a vállalkozó.

– Mire volt elég a 800 millió lej?

– Arra, hogy működött a tanügy, működött az egészségügy, volt közvilágításunk, a tisztviselők megkapták a fizetésüket, és egy nagyon kevés újtávítást is végeztünk.

– Hány iskolájuk és óvodájuk van?

– Minden falunak van saját iskolája, felső tagozat azonban csak a nagyobb településeken: Szászcsováson, Désfalván és Haranglábban működik. Természetesen külön román és magyar osztályok vannak. Itt, Abosfalván például az összevont alsó tagozatos román osztálynak mindössze hét tanulója van. Az iskolákat azonban nem tudnánk összevonni, mert a falvak messzire vannak egymástól, és nem kívánhatjuk a kisiskolásoktól, hogy kilométereket gyalogoljanak oda és vissza az iskolába. Különösen télen nem.

Önálló óvoda szintén csak az előbb felsorolt három nagyobb faluban működik.

– Úgy tudom, nagy számú cigányság is él ezeken a településeken. Okoz-e ez gondot az oktatásügyben?

– Sajnos ez egy örökös gond, nagyon nehéz a cigánygyerekeket becsalogatni az iskolába. Ritkán sikerül.

– Vannak külön cigány osztályok?

– Nincsenek. A cigány tanulók főleg a román osztályokba vannak beosztva. Vannak olyan cigányok is, akik magyarnak és reformátusnak vallják magukat, az ő gyerekeit a magyar osztályokban helyezük el.

– Mik a továbbtanulási lehetőségek?

– A tehetségesebb, jó tanulmányi eredményű tanulók jelentkezhetnek Dicsősztmártonba vagy Marosvásárhelyre

középfiskolába, azután pedig felsőfokú iskolákat végezhetnek Marosvásárhelyen, Kolozsváron vagy Sepsiszentgyörgyön. A többiek számára szakiskolák találhatóak a közeli városokban: Dicsősztmártonban, Meggyesen, Marosvásárhelyen vagy Segesváron.

– Milyen az egészségügyi ellátottság?

– Désfalván működik egy orvosi rendelő, egy szakorvossal és három asszisztenssel, és van egy fogászati rendelő is, sajnos már évek óta orvos nélkül. Az utóbbi időben Mikefalván is kialakítottunk egy orvosi rendelőt, itt azonban anyagi okok miatt még nem tudtuk beindítani a rendelést.

– Közművelődés?

– Mikefalván, Désfalván, Csáváson és Haranglábban kultúrház működik. Kulturális téren a legnagyobb büszkeségünk a csávási kórus. Amennyire csak tudjuk, támogatjuk őket anyagiilag is.

– Ha már ismét szóba kerültek az anyagiak, mi az, amire a jövőben az eddigieknél sokkal többet kellene költeniük?

– Elsősorban az infrastruktúrát kellene kiépíteni: a telefonhálózat bővítése, az utak feljavítása, legalább az üzemi víz bevezetése és ezzel párhuzamosan a szenny-csatorna kiépítése égetően fontos lenne.

– Mit vár ön a vörösvári kapcsolat felélesztésétől?

– Hadd mondjam el először is, hogy nekünk nagy segítség volt már 1992-ben is, hogy az anyaországból egy olyan település áll mellénk, amely gazdaságilag sokkal erősebb. Az önök tapasztalataiból, ötleteiből, programjaiból sokat tanulhatunk. A kapcsolatok újbóli felvételétől most már azt is várom, hogy az intézmények, egyesületek konkrét lépéseket tegyenek közös rendezvények, programok szervezésére. Bizom abban, hogy az elkövetkezendő

Abosfalvi háztetők

időszakban sokat fogunk tanulni egymástól, és a mostani néhány naphoz hasonlóan sok örömteli együttlétben lesz részünk.

Fogarasy Attila

(Az interjú a partnerkapcsolati látogatás idején készült Abosfalván.)

Tájékoztató a Képviselő-testület március 22-i üléséről

Polgármesteri beszámoló

Botzheim István polgármester úr tájékoztatójából többek között megtudhattuk, hogy lezárult az önkormányzat és a *dr. Manhertz Zoltán*, volt jegyző közötti per, így nincs már akadálya annak, hogy a jegyzői állásra pályázatot írjanak ki. (Jelenleg a jegyzői teendőket *Heider László* aljegyző látja el.)

A polgármester úr felolvasta az árvízstűjtotta Olcsvaapáti község polgármesterétől kapott köszönő levelet. (Az őszi árvízkarok enyhítésére Olcsvaapáti számára a vörösvári önkormányzat 1999. évi költségvetésében 80 ezer forint támogatást biztosított.)

Napirend előtti felszólalás

Gromon István alpolgármester *Szakszon József* alpolgármester és a maga nevében bejelentette, hogy alpolgármesteri tevékenységüket új alapokra helyezik, és a továbbiakban nem kívánnak minden lényeges ügyben egyeztetni **Botzheim István** polgármesterrel, annak saját hatáskörében hozott döntéseiről a jövőben semmiféle politikai és erkölcsi felelősséget nem vállalnak. Döntésük indoka az, hogy nem tudnak azonosulni **Botzheim István** polgármester vezetői gyakorlatával, a konkrét ügyek általa képviselt menedzselési módjával. Mindezek ellenére továbbra is fenntartják segítő szándékukat, s tovább keresik a polgármester úrral való kapcsolattartás hatékony módját.

Létszámleépítés a szakképző iskolában

A Képviselő-testület jóváhagyta a **Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolában** 1 fő szakoktató, valamint 1 fő egyéb közalkalmazott leépítését a racionálisabb ellátás érdekében. A két közalkalmazott munkaviszonyának megszüntetése a tanműhelyi tanulólétszám alakulása, illetve az oktatás szerkezetének változása következtében vált szükségessé. Ez a létszámleépítés még nem a Képviselő-testület február 15-én hozott, a szakképző iskola működését racionalizáló határozatának a következménye.

(A Költségvetési törvényben foglaltak alapján az önkormányzat pályázatot nyújthat be a feleslegessé vált közalkalmazottak munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos egyszerű többletkiadás támogatására.

A pályázathoz csatolni kell a Képviselő-testület határozatáról szóló jegyzőkönyvi kivonatot arról, hogy az ilyen módon felszabaduló személyi juttatási előírányt az önkormányzat foglalkozási körében továbbra is az alkalmazásban maradó munkavállalók keresetének növelésére használja fel.)

59/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolában végrehajtandó létszámleépítésről

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolában elrendeli 1 fő szakoktató, valamint 1 fő egyéb közalkalmazott leépítését a racionálisabb ellátás érdekében.

A Képviselő-testület kötelezettséget vállal arra, hogy a létszámleépítéssel felszabaduló személyi juttatás előírányzatot és annak járulékait az intézménynél hagyja, a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola alkalmazásában maradók személyi juttatásainál, melyet a közalkalmazottak keresetének növelésére használhatja fel, tartós bér kivételével.

A Képviselő-testület felkéri az intézmény vezetőjét a létszámleépítéssel kapcsolatos intézkedésre, a felméréssel és a végkielégítéssel kapcsolatos költségfedezet igénylésére, a pályázat felterjesztésére.

A Képviselő-testület a határozatot 15 igen, 1 tartózkodó szavazattal hozta.

Javaslatok megyei díjakra

A Képviselő-testület határozott arról, hogy a Pest Megye Közgyűlése által alapított kitüntető díjakra a következő személyeket terjeszti fel: *Dornbach Ferencné, dr. Für Zoltán, Marlok Jánosné, Peller Anna és Wenczl József.*

61/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat az Arany János Pedagógiai Díjra való felterjesztésről

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a Pest Megye Közgyűlése által alapított Arany János Pedagógiai Díjra Dornbach Ferencné felterjesztését javasolja.

A Képviselő-testület a határozatot 14 igen szavazattal hozta.

62/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Semmelweis Ignác Díjra való felterjesztésről

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a Pest Megye Közgyűlése által alapított Semmelweis Ignác Díjra dr. Für Zoltán felterjesztését javasolja.

A Képviselő-testület a határozatot 13 igen szavazattal hozta.

63/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Szegényekért és Elesettekért Díjra való felterjesztésről

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a Pest Megye Közgyűlése által alapított Szegényekért és Elesettekért Díjra Marlok Jánosné felterjesztését javasolja.

A Képviselő-testület a határozatot 16 egyhangú igen szavazattal hozta.

64/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Pest Megye Művészetéért Díjra való felterjesztésről

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete

a Pest Megye Közgyűlése által alapított Pest Megye Művészetéért Díjra Peller Anna felterjesztését javasolja.

A Képviselő-testület a határozatot 15 igen, 1 tartózkodó szavazattal hozta.

65/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Köz-művelődési Díjra való felterjesztésről

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a Pest Megye Közgyűlése által alapított Köz-művelődési Díjra Wenczl József felterjesztését javasolja.

A Képviselő-testület a határozatot 16 egyhangú igen szavazattal hozta.

Teniszpálya

Mind az előző, mind a mostani Képviselő-testület már többször tárgyalta a Görgyei utcai tenispálya ügyét. Érdemi eredményt a mostani közel kétórás vita sem hozott, a képviselők csak abban tudtak megegyezni, hogy további tárgyalások szükségesek.

66/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Görgyei utcai sporttelep elidegenítéséről

A Képviselő-testület a Környezetvédelmi Bizottság, a Városfejlesztési Bizottság, a Gazdálkodási, Költségvetési és Pénzügyi Ellenőrző Bizottság és az Oktatási, Közművelődési és Sportbizottság hatáskörébe utalja a kérdést, további tárgyalások céljából.

Egyben a Képviselő-testület a Görgyei utcai sporttelep elidegenítését napirendjéről leveszi.

A Képviselő-testület a határozatot 10 igen, 4 tartózkodós szavazattal hozta.

Lakásszövetkezet

A Lakásbérlet Egyesülete (LABE) németországi partnere – az Initiative Wohnungswirtschaft Osteuropa (IWO) nevű alapítvány – segítségével lakásrehabilitációs programot szeretne indítani Pilisvörösváron. Ennek érdekében német mintára egy lakásszövetkezetet hoznának létre. A lakásszövetkezet a LABE elképzelései szerint ingyen kapná meg a jelenleg önkormányzati tulajdonban lévő lakások egy részét, majd banki hitelekkel felújítaná azokat.

A képviselők – bár közülük többen elvileg támogatják a kezdeményezést – *B. Nagy Helga* főépítész szakmai véleményét is figyelembe véve hiányosnak és tárgyalásra alkalmatlannak tartották a hozzájuk eljuttatott tervezetet.

67/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat az IWO javaslatáról

Az Önkormányzat továbbra is foglalkozni kíván az IWO és a LABE javaslatával. Érdemben ezt akkor tudja megtenni, ha az említett szervezetek egy lakásszövetkezeti alapítóokirat-tervezetet és egy konkrét üzleti tervet (a bankhitelekre szükséges részletességgel) a Képviselő-testület elé terjesztenek.

Egyúttal mellékelje a LABE a kialakított feltételek szerint a lakásszövetkezetbe belépni kívánók névsorát az aláírásukkal hitelesítve.

A Képviselő-testület a határozatot 16 egyhangú igen szavazattal hozta.

Fürdő u. 4.

Az 1246/2 hrsz-ú ingatlan (Fürdő u. 4.) tulajdonosa kérelmet nyújtott be az önkormányzathoz, amelyben kéri, hogy az egykori strand területét minősítsék beépíthetővé vagy vásárolják meg. Az ÁRT ezt a 3649 m² nagyságú területet – annak ellenére, hogy egyértelműen magántulajdonban van – közparknak tünteti fel. Emiatt a tulajdonos évek óta nem tudja eladni az ingatlant, fenntartására pedig se pénze, se energiája nincsen.

A képviselők nem látták értelmét a telek megvásárlásának, mivel a mellette lévő telek nem eladó, s így már nem alakítható ki egy egységes terület a régi foci pályával együtt, ahogy ez évekkal ezelőtt tervbe volt véve. Ugyanakkor biztosították a tulajdonost arról, hogy az ÁRT hamarosan sorra kerülő átdolgozásakor az ingatlant a lakóterületek közé fogják sorolni.

68/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat az 1246/2 hrsz-ú ingatlanról

A Képviselő-testület az 1990. évi LXV tv. 1 § /6/ bek. b) pontjában biztosított jogkörében eljárva az alábbi határozatot hozza:

Az 1246/2 hrsz-ú ingatlant nem kívánja annak tulajdonosától megvásárolni. A Képviselő-testület egyben kötelezettséget vállal arra, hogy az 1999. évben készülő szabályozási tervben az ingatlan beépítésre szánt területbe lesz sorolva, így attól kezdve további korlátozás nem áll fenn.

A Képviselő-testület a határozatot 15 egyhangú igen szavazattal hozta.

Tájékoztatási koncepció

A Képviselő-testület Gromon István alpolgármester előterjesztése alapján elfogadta a város tájékoztatási koncepcióját.

(A Vörösvári Újság működése szempontjából alapvető fontosságú dokumentumot teljes terjedelmében közöljük a 8. oldalon.)

69/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a Tájékoztatási koncepcióról

A Képviselő-testület a tájékoztatási koncepciót az általa javasolt módosításokkal elfogadja.

A Képviselő-testület a határozatot 16 egyhangú igen szavazattal hozta.

Az egykori fürdőben ma már csak a békák fürdenek. Ők mindenesetre jól érzik magukat. Nem úgy a környék lakói, akik szeretnék kulturált környezetben élni. Persze, a tulajdonos is „befürdött” az egésszel, mert nem tudja eladni magánkézben lévő „közparkját”!

Határozat visszavonása

A Képviselő-testület visszavonta az előző önkormányzat két határozatát, amelyben a Szabadságligeten, a Dugonics utcával szemben elterülő két ingatlan belterületbe vonásához adott elvi hozzájárulást. A tulajdonosok itt az eddigi mezőgazdasági terület helyén lakóparkot akartak létesíteni, és üzleteket, ill. kézműves szolgáltatásokat kívántak ide telepíteni. A jelenlegi képviselő-testületi tagok többsége azonban úgy véli, hogy az említett ingatlanok fejlesztéséről szóló 6/1998(IV.2.) Kt. sz. rendelet törvényessége bizonytalan, mivel a szükséges szakhatósági engedélyeket az előző önkormányzat nem szerezte be. A Képviselő-testület erre a területre vonatkozó részletes

koncepcióját az Általános Rendezési Terv már megkezdett felülvizsgálata során kívánja kialakítani.

70/1999 (III. 22.) Kt. sz. határozat a 073/8-073/20 hrsz-ú terület fejlesztéséről

A Képviselő-testület az előző Képviselő-testület 135/1997 (IX. 29.) Kt. sz. és a 136/1998 (IX. 14.) Kt. sz. határozatát visszavonja. A tulajdonosok kérelmére az ÁRT felülvizsgálat során fog választ adni.

A Képviselő-testület a határozatot 10 igen, 3 nem és 3 tartózkodó szavazattal hozta.

A tájékoztatót összeállította:
Fogarasy Attila

Az április 12-i képviselő-testületi ülésről következő számunkban számolunk be.

Hírháttér

A Görgey utcai tenispálya rövid története

1981-ben a Nagyközségi Tanács térítés nélkül 25 évre bérbe adta a Görgey utcában lévő ingatlanát az Országos Érc- és Ásványbányák Dunántúli Művei részére sporttelep céljára.

Az OEÁ jó minőségű tenisz- és kézilabdapályát alakított ki a bérbevett területen.

1995-ben az OEÁ üzemeltetési szerződést kötött a Varázskő Kft.-vel, mely szerint a kft. térítésmentesen, a 25 éves bérleti időtartam még hátralévő időszakában, tehát 2006-ig üzemelteti a létesítményt. Az üzemeltető kötelezettséget vállalt arra, hogy az eredeti bérleti szerződésben foglalt célok megvalósítása érdekében végzi az üzemeltetést, valamint lehetőséget kapott arra, hogy a sportpályán kívüli területen kőtárolást folytasson. Térítési díj ki-

kötésére azért nem került sor, mert az üzemeltetésbe adó feltételül szabta, hogy az üzemeltető a létesítmény állagának megővését saját költségén végezze el.

1995 nyarán képviselői interpellációk hangzottak el a kőtárolás megszüntetése érdekében, de intézkedések nem történtek.

1998 tavaszán Molnár Sándor úr, a Varázskő Kft. tulajdonosa beadvánnyal fordult az önkormányzathoz, melyben kérte a terület rendeltetészerű használata érdekében (a tenispályákhoz öltöző, WC biztosítása), hogy adják el részére az ingatlant.

Az akkori képviselő-testület több alkalommal tárgyalta a témát, de döntést nem hozott.

1999 januárjában Molnár Sándor úr ismételt beadványában kettős kérelmet terjesztett elő, miszerint egyrészt meg kívánja vásárolni az ingatlant, másrészt – amennyiben vásárlási szándékát a képviselő-testület nem támogatja – a terület rendeltetészerű használata érdekében épületeket kíván építeni, amihez tulajdo-

nosi hozzájárulást kér. Molnár úr tervei között egy szabadidő- és sportcentrum építése szerepelt, amelyben tenisz- és kézilabdapálya, öltöző, WC, valamint egy klubépület lett volna kialakítva.

A képviselők többsége – bár méltányolja Molnár úr eddig végzett tevékenységét városunk fejlődése érdekében – ódzkodik attól, hogy a területet elidegenítse. A környék lakói is határozottan az eladás ellen foglaltak állást.

A képviselők ezért úgy határoztak, hogy az Önkormányzat által megbízott jogi irodával megvizsgálattják a Képviselő-testület jogi mozgásterét ebben az ügyben. A vizsgálat eredménye az lett, hogy az Önkormányzat megállapodott az Ásványbányák Vállalat felszámoló cégével az 1981-ben kötött bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetéséről. Ezzel automatikusan megszűnt Molnár Sándor úr üzemeltetői szerződése is. Nem kell tehát 2006-ig várni, **mostantól az Önkormányzat szabadon dönthet a terület sorsáról.**

Fogarasy Attila

Önkormányzati sajtóközlemény

Felhívás az Iparterület földtulajdonosaihoz

Tisztelt Vörösvári Polgártársaink!

A legközelebbi jövőben megvalósul a rendszerváltozás első éveitől óta dédelgetett álmunk: a város észak-keleti határában kialakított Iparterületen talán már ebben az évben megkezdik tevékenységüket az első vállalkozások. (Az Iparterület megközelítését biztosító körforgalmi csomópont reményeink szerint ebben az évben elkészül.)

Önkormányzatunk a maga részéről mindent megtesz azért, hogy megfelelő infrastruktúrával, kedvező adózási feltételekkel, átgondolt helyi rendeletekkel segítse a nálunk letelepedni kívánó vállalkozásokat. Nagyon fontosnak tartjuk a város fejlődése, jövője szempontjából, hogy növeljük az önkormányzat bevételeit. Ennek egyik legjobb módja, hogy minél több vállalkozást csábítsunk iparterületünkre, s így önkormányzatunk jelentős adóbevételekhez juthat. Termé-

szetesen ügyelve arra, hogy városunkba olyan vállalkozások települjenek, amelyek nem zavarják a város lakóinak nyugalma (zajvédelem), nem szennyezik a környezetet (levegő, föld, víz, növényzet stb.) és minél több vörösvári polgár számára teremtenek helyben munkalehetőséget.

Csak hogy az Iparterület túlnyomó része nem az önkormányzat, hanem sok-sok vörösvári polgár magántulajdonában van! Az önkormányzat nem szabhatja meg, hogy a tulajdonosok kinek, milyen vállalkozók, ill. vállalkozások számára adják el területüket. Mi csak annyit tehetünk, hogy minden erőnkkel betartatjuk a törvényeket és a szakhatósági normákat, előírásokat. Kérjük ezért az Iparterületen földtulajdonnal rendelkező polgártársainkat, hogy személyes felelősséggel, városunk jelenét és jövőjét figyelembe véve mérlegeljék, hogy kinek adják el földjüket! Lehetőségeik szerint járjanak utána, hogy a területet vásárló vállalkozó milyen jellegű tevékenységet folytat, esetlegesen más-más működő üzemegységeinek milyen a híre: betartja-e a környezetvédelmi és egyéb törvényeket, tevékenységével kapcsolatban ed-

dig voltak-e problémák stb. Ne adjanak el földet olyan vállalkozásnak, amelynek tevékenysége veszélyeztetheti polgáraink egészségét, nyugalma vagy környezetünket!

Vannak ugyanis rossz hírű vállalkozások, amelyek a környéken már több településen is botrányokat kavartak a törvényeket kijátszó, a környezetre ártalmas és a lakosság nyugalma és egészségét veszélyeztető, de ugyanakkor törvényesnek és ártalmatlannak álcázott tevékenységükkel. Ha egy ilyen vállalkozásnak sikerül valahol letelepednie, utána már szinte lehetetlen megszabadulni tőle!

Kérjük ezért azt is, hogy ha valaki olyan vállalkozás letelepedési szándékáról értesül, amelyekkel kapcsolatban aggályok merülhetnek fel, tájékoztassa erről a polgármestert vagy valamelyik képviselőt annak érdekében, hogy ha szükséges, időben és hatékonyan tudjunk fellépni, és megelőzzük a bajt.

Mindnyájan, egyenként és személyesen felelősek vagyunk azért, hogy Vörösváron csak becsületes, törvénytisztelő, a saját haszon mellett a lakosság érdekeit és a környezetvédelem szempontjait is szem előtt tartó vállalkozások telepedjenek le és működjenek – mindnyájunk hasznára és örömére!

Gromon István
alpolgármester

Megújul a Vörösvári Újság

1995 októberében jelent meg a Vörösvári Újság első száma, és íme most már a 43. számot tartja kezében a tisztelt olvasó.

Az elmúlt években voltak sikereink, kudarcaink, de a példányszám fokozatos emelkedése (700-ról 1100-ra) azzal a reménnyel tölt el bennünket, hogy a vörösvári polgárok megszerették és kedvelik újságunkat.

Annak érdekében, hogy még több és még színesebb olvasnivalót találjanak lap-számainkban – a képviselő-testület nemrégiben elfogadott Tájékoztatási koncepciójának megfelelően – újságunk is fokozatosan megújul. A 16 oldal terjedelmet 20, majd 24 oldal váltja fel, és hamarosan színes borító köszönt az olvasókra a standokon. A rovatszerkesztői pályázatnak köszönhetően valódi szerkesztőséget alakíthatunk, és az új szerkesztők gazdagítani, színesíteni fogják az újság híryanagát, stílusát.

Továbbra is várjuk olvasóink leveleit, hozzászólásait az újsággal és a közösség ügyes-bajos dolgaival kapcsolatban. Írásaikat a Fórum rovatban tesszük közzé. (Lapzárta minden hónap 10. napján tartunk, a később beérkezett írások megjelenését csak a következő számban garantáljuk.)

Végül arról, miért is emeljük – előrelátóan júniustól – lapunk árát a duplájára. 1997 januárja óta 50 Ft-ért vásárolható meg a Vörösvári Újság egy-egy száma. A lap előállításának költségei azóta jelentősen megemelkedtek. Ehhez járul most hozzá a színes borító és a plusz 8 oldalnyi terjedelmű miatti költségnövekedés. Megértésüket előre is köszönjük.

Reméljük, nem fogunk csalódást okozni újságunk következő számaival sem olvasóinknak. Tisztelettel:

Fogarasy Attila
főszerkesztő

Rovatszerkesztői pályázat

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete – a Tájékoztatási koncepcióban foglaltaknak megfelelően – pályázatot ír ki a Vörösvári Újság rovatszerkesztői státuszainak betöltésére.

- A megpályázható rovatszerkesztői státuszok száma: 3.
- A rovatszerkesztők havi tiszteletdíja: bruttó 15 000 Ft.
- Pályázati feltételek:
 1. Felső fokú végzettség vagy igazolás egyetemi vagy főiskolai tanulmányok folytatásáról.
 2. Alapvető szövegszerkesztői ismeretek.
 3. Magas fokú szövegalkotási és kifejezőkészség, kreativitás.
 4. Tájékozottság a helyi közösség ügyeit illetően.
 5. Újságírói gyakorlat előnyt jelent.
 6. Vörösvári lakosok előnyt élveznek.

- A megpályázható rovatok:
 1. Nemzetiségi kultúra, nemzetiségi nyelv, hagyományörzés.
 2. Kultúra, művészet,
 3. Sport, szabadidő, egészséges életmód.

– A pályázat terjedelme: min. 2, szövegszerkesztővel készített oldal (12 pontos betű, normál sorköz).

– A pályázatnak tartalmaznia kell a pályázó elképzeléseit az általa megpályázandó rovat szerkesztésére vonatkozóan.

– A pályázathoz mellékelni kell a pályázó önéletrajzát.

– További mellékletet képezhet a pályázó eddig megjelent néhány cikkének vagy tanulmányának fénymásolata.

– A pályázat beadásának határideje: május 10.

– A pályázatokat az Önkormányzat címére kell eljuttatni (Pilisvörösvár, Bajcsy-Zsilinszky tér 1.)

– A rovatszerkesztőket a főszerkesztő javaslata alapján a Képviselő-testület nevezi ki.

Pilisvörösvár, 1999. április 6.

Botzheim István
polgármester

Nyílt levél

Pilisvörösvár polgármesterének

Polgármester Úr! 1999. 03.17-én előzetes bejelentkezésünk elfogadása után – amit udvariasságból tettünk meg, pedig nem kellett volna, mert Önnek hivatalos fogadóórája volt a hivatalos helyiségében – megjelentünk azért, hogy átadjuk petíciónkat az iskolánkat hátrányos helyzetbe hozó döntéseik ellen, amelyet Önnek és a Képviselő Testületnek címeztünk.

Ön először – finoman fogalmazva – nem polgármesterhez illő módon kioktatta a küldöttségünket, hogy csak az iskola igazgatójával hajlandó tárgyalni, pedig mi az iskolánk dolgozóinak képviselőit jelentettük be a fogadóórájára, amit válaszában el is fogadott.

Érthetetlen, hogy ezt Ön ilyen rövid idő alatt elfelejtette.

Végül is meghallgatta küldöttségünket. Válaszolt is néhány kérdésre, igaz, hogy kihangsúlyozta, hogy csak magánemberként.

Magánemberként, Polgármester Úr!? Akkor, amikor a hivatalos helyiségébe, a hivatalos fogadóórájára mentünk és nem a lakására, vagy nem az utcán futottunk össze.

Tiltakozásunkban és szóban is elmondtuk, hogy törvénytelenül jártak el, amikor a 8. osztályt végzett tanulók továbbtanulási jelentkezésének határideje végén lecsökken-

tették a beiskolázható osztályok számát kétfőre, amikor több mint négyosztálynyi fiatal kérte felvételét iskolánkba.

Törvényteleniséget követtek el, mert nem kérték ki a törvényben megnevesített szervezetek véleményét!

Ön azt válaszolta, hogy megtiltotta az iskolának, hogy hirdetések adjunk fel a beiskolázásunk elősegítése érdekében. Hol ez a levél Polgármester Úr? Mi ugyan kaptunk egy levelet Öntől, amelyben azt írta:

„... Úgy tekintjük jónak ... egyetlen intézmény se tartson előfelvételi vizsgát.”

Polgármester Úr, nem tudja mi a különbség hirdetés és előfelvételi között?

Továbbá megjegyezte, hogy a város reprezentatív pedagógus szakszervezetének vezetőjétől kértek véleményét.

Nem ismeri a törvényt, Polgármester Úr! A törvény nem ezt írja. Az iskolánkban nincs is szakszervezet!

De igazat sem mondott, mert a nevesített szakszervezeti tisztségviselő cáfolta az Ön által elmondottakat. Polgármester Úr, olvassa el a megbeszélésükről készült jegyzőkönyvet!

Többször említette azt is, hogy az iskolánknak struktúráját kell váltani. Mit ért Ön struktúraváltás alatt? Elsorvasztani az iskolát?

Tehát; még arra sem vette a fáradságot, hogy elolvassa a pedagógiai programunkat? Ez ugyanis 5 évre határozza meg, az iskola szerkezetét, amelyet előzetes független szakértői véleményezés után a tavalyi évben a képviselő testület hagyott jóvá.

Beszélgétek közben többször a szemünkre vetette, hogy nem akarunk együttműködni önökkel. Miben!?

Az iskola működésének lehetetlenné tételében?

Polgármester Úr, önök olyan határozatot

hoztak, hogy a tanév végén ürítsük ki és adjuk le a tanműhelyünket. Tudják önök, hogy a helyi adófizetők pénzéből az eddig törlesztett tízegynéhány millió kívül még több mint 30 millió forintot kell kifizetniük a szerződés értelmében?

„A fenntartó köteles: ... b) a megvásárolt létesítményt vagy annak értékét kizárólag szakképzési célra hasznosítani. Más irányú hasznosítás a kölcsön egyösszegű – a mindenkori bankkamatokkal növelt – visszatérítést vonja maga után ...”

Erre van pénze az önkormányzatnak?

Az Ön minden megnyilatkozása – ha tagadja, ha nem – arra utalt, hogy csak a helybeli szülők gyermekei tanuljanak az iskolában, a más településen lakók pedig csak akkor, ha fizetnek.

Nem vette észre, hogy az Ön logikája szerint akkor a vörösvári gyermekek szüleinek is fizetni kellene azért, ha más településen tanulnak? Ők pedig legalább annyian vannak, mint akik hozzánk járnak iskolába.

Polgármester Úr, ez vezet a huszonegyedik századba, Európába? Nem hiszük!

Ez a szabad iskolaválasztással ellentétes! Ez a sötét középkorba vezet vissza, amikor megtiltották a jobbágyok szabad költözködését.

Végül a félreértések elkerülése végett megjegyezzük, hogy levelünk az itt tanuló közel 350, és az iskolánkba jelentkezett – de az önök határozata miatt elutasított – 2 osztálynyi fiatal és szülei érdekében íródott, valamint azért, hogy ilyen városvezetési hozzáállás többé ne forduljon elő senkivel.

Pilisvörösvár 1999. 03.18.

a Muttnyánszky Ádám Szakképző

Iskola dolgozói közössége

(A levél túloldalán 32 aláírás – a szerk.)

ÖNKORMÁNYZATI KÖZLEMÉNY

Nem szűnik meg a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola!

A Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola átalakításával kapcsolatban a Városban keringő – sokszor minden alapot nélkülöző – híresztelésekkel szemben Önkormányzatunk a következőket tudatja Városunk polgáraival.

A város nem kívánja megszüntetni a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskolát.

Fontosnak tartjuk, hogy a Szakképző Iskola a Város oktatási rendszerébe illeszkedve továbbtanulási lehetőséget biztosítson azoknak a pilisvörösvári gyerekeknek, akik a 9.-10. osztályt itt akarják elvégezni, illetve szakmát akarnak tanulni.

Azt is jól tudjuk, ez az iskola biztosította évtizedeken keresztül településünk kézműveseinek jelentős részét. Az iskola betölti ezt a szerepet, viszont **a finanszírozásban generális**

változást kell végrehajtanunk.

A változtatási igény oka, hogy az iskola működéséhez a Parlamenttől érkező járandóság összességében az iskola költségvetési igénynek kb. felét fedezi.

Ez azt jelenti, hogy például a tavalyi évben egy átlag szakiskolás tanuló éves képzési költsége durván 233 000 forintba került. Ugyanakkor a Parlamenttől érkező átlagtámogatás ugyanerre a gyerekre csak kb. 125 000 forintot tett ki. Tehát Városunk polgárainak adójából egy ilyen tanulóra 108 000 forintot kell fordítani évente.

Azt gondoljuk, hogy **a szakoktatás céljára – a vörösvári diákoknak – a pénzt nem sajnálhatjuk.**

Azonban a szakiskola tanulóinak kb. 70 %-a nem vörösvári, így a tavalyi 364 fős létszámból kb. 255 nem vörösvári tanuló is megkapta a fejenkénti 125 000 forintot,

tehát Vörösvár adófizetői 27,5 millió forintot a környező települések gyermekeinek oktatására fordítottak.

A döntés a város érdekében nem halogatható tovább, mert az iskola képzési választéka túl széles (16 szakma), egyes szakmák tanulói létszáma alacsony.

Ezek miatt az intézmény képzési költsége magas, működése gazdaságilag ésszerűtlen.

Az idei évben az intézmény által beadott költségvetési igény szerint már 30,5 millió forintba került volna a szakiskola Vörösvárnak. – Ezzel szemben az összes többi oktatási intézményre ebben az évben 28,8 millió forintot tud költeni az önkormányzat. **Bárki beláthatja, hogy ez a helyzet a továbbiakban tarthatatlan.**

A változtatásnak két módja lehetséges:

1.) Az egyik, hogy tudomásul vesszük azt a tényt, hogy a szakiskolai képzés biztosítása a törvények szerint nem a települési önkormányzatok feladata, hanem a megyei önkormányzatoké, s átadjuk az iskolát a megyének. A megyei önkormányzat az iskola átvételéről három módon dönthet:

– átveszi az iskolát üzemeltetésre vagyonnal együtt (épületek, felszerelések ingyenes átadásával),

– csak a feladatot veszi át (ekkor megvizsgálhatja, hogy az iskola megszüntetésével esetleg más településen működő szakiskolát jelöli ki a pilisvörösvári illetve környező települések tanulói számára),

– társulásban működteti az iskolát Pilisvörösvár és a környező települések önkormányzataival. (Ez azt jelenti, hogy a vagyon és a működtetés Pilisvörösvár városánál marad, csak a nem pilisvörösvári tanulók oktatásához járul hozzá a megye, illetve járulnak hozzá a környező települések önkormányzatai.)

A megyei közgyűlésnek akkor kötelező átvenni az iskolát, ha azt Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a megalakulástól számított fél éven belül bejelenti. (Ezért jeleztük leadási szándékunkat a megyének.)

2.) A másik út, amelyik előttünk áll, fáradságosabb, mert a megyével illetve a környező települések önkormányzataival meg kell állapodnunk a fent részletezett többletfinanszírozási igény befizetési módjairól.

Azért, hogy el ne veszítsük azt a jogun-

kat, hogy a megyének átadjuk a szakiskolát, a Képviselő-testület úgy határozott, hogy a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolát átadja Pest Megye Önkormányzatának. Felkérte a Polgármestert, hogy le-
vélben jelezze leadási szándékunkat.

Mivel a leadás csak az 1999/2000-ik évi tanév végén történhet, **Képviselő-testületünk már erre az egy tanévre is csökkenteni kívánta azokat a költségeket, melyeket a nem pilisvörösvári gyermekek oktatására ill. a nem gazdaságon oktatott szakmákra fordított.**

Az oktatható szakmák számát Pilisvörösvár Város Önkormányzata 16-ról 8-ra csökkentette. Az önkormányzat szándéka szerint a megmaradó 8 szakma a következő:

– ABC eladó, épületburkoló, kőműves, szobafestő-mázoló és tapetázó, bórdíszműves, asztalos, élelmiszer- és vegyiárkereskedő, karosszerialakatos.

– Az érettségi vizsgához kötött szakmák közül megmarad az autószerelő szakma. A többi szakma oktatása kimenő rendszerben megszűnik.

– Az 1999/2000-es tanévben a 9. (az az első) évfolyamon két osztály indítását engedélyezi az Önkormányzat.

A korábbi viszonyok folytatásaként négy osztály indult volna, és ebből a vörösvári jelentkezők egy osztályt tettek volna ki.

Tehát az idei évben elértük, hogy egy tanulóra kb 174 000 Ft. költség jut, amelyhez a parlament 125 000 forinttal járul hozzá. Ezzel az idei tanévben kb 22,5 millió forintot takarít meg az önkormányzat. Mindezt úgy, hogy a vörösvári gyermekek érdekei nem sérülnek.

Azt gondoljuk: városunk polgáraival közösen vállalhatjuk azt, hogy mindaddig, **amíg az infrastrukturális szolgáltatásokat az elvárható szintre nem emeltük**, megengedhetjük azt, hogy intézményeink szolgáltatását ésszerűsítve, a pilisvörösvári polgárok érdekeit mindenekelőtt szem előtt tartva **a takarékosági intézkedéseket a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolában is végrehajtsuk.**

Mindenképpen fenntartva azt a szándékunkat, hogy a szakiskola semmiképpen sem szűnhet meg!

Pilisvörösvár, 1999. március 30.

Botzheim István
polgármester

Gromon István
alpolgármester

Előttünk a Kánaán avagy arccal a megye felé

Az önkormányzati törvény előírja, hogy a területi feladatokat ellátó intézményeket (iskolákat, kórházakat, szociális otthonokat) mindenhol a megyei önkormányzatoknak kell működtetniük. A törvény ugyanakkor megengedi, hogy a települési önkormányzatok ezt a feladatot átvállalhassák a megyétől.

A kilencvenes évek elején így került át nagyon sok középfokú oktatási intézmény Pest megyében is a falusi vagy városi önkormányzatokhoz.

Az erre voksoló képviselők úgy gondolták, hogy településük rangját növeli, ha az intézmény életébe közvetlen beleszólásuk van. Néhány év után azonban keserűen kellett tapasztalniuk, hogy az alapfeladatok mellett bizony kevés pénz jut a „pénzfaló” középiskolák fenntartására. Az állami normatíva jó, ha az intézmény költségeinek 2/3-át fedezi. Nem beszélve a karbantartásról és felújításokról.

Az önkormányzatok mára már nem vállalják önként és dalolva a középiskolák fenntartását, sőt a legtöbben igekeznek megszabadulni tőlük.

Maguk az iskolák is egyre inkább úgy gondolják, jobb gazdájuk lenne a megye, mint a sovány bukszájú és szűkmarkú települési önkormányzat.

Pest megyében sorra jelentik be az önkormányzatok leadási szán-

dékukat. Cegléd például mind az öt középfokú oktatási intézménytől valamint középiskolai kollégiumától szabadulni szeretne.

A vörösvári önkormányzat februárban döntött úgy hogy a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolát átadja a megyei önkormányzatnak. A gimnázium átadása nem került szóba.

Az önkormányzatoknak április 30-ig kell nyilatkozniuk arról, hogy át kívánják-e adni oktatási intézményeiket a megyének. Március végéig országos szinten 112 intézmény esetében született meg ez a döntés. (Az intézmények megoszlása: 18 gimnázium, 36 szakközépiskola, 25 szakmunkásképző iskola, 10 kollégium, 8 művészeti iskola, 15 egyéb.)

Az önkormányzatok szándéka érthető – főleg ott, ahol ezzel kerül el a csődhelyzetet –, kérdés azonban, hogy nem kerülnek-e az átadott intézmények így még rosszabb anyagi helyzetbe, azaz cseberből vederbe. Vagy minden megye egy tejjel-mézszel folyó Kánaán, csak mi eddig nem tudtunk róla?

A legkevesebb, amit remélhetünk, hogy a megyék a kényszerűségből átvett intézményeket nem vonják össze vagy nem szüntetik meg.

Legalábbis egyelőre.

Fogarasy Attila

Épületbővítés a Német Nemzetiségi Általános Iskolában

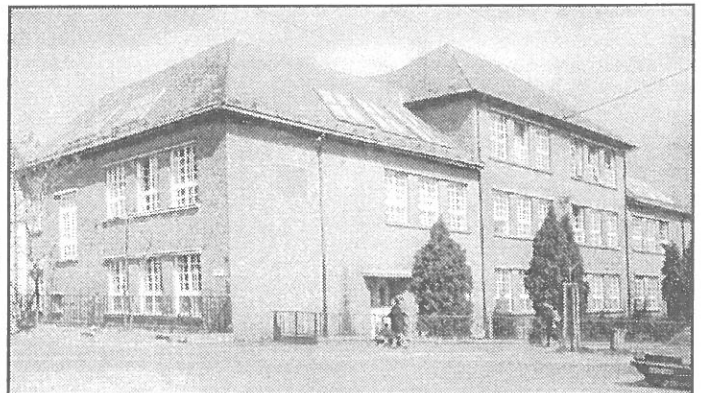
Hatvanadik tanévét kezdte tavaly szeptemberben a Vásártéri iskola, amelynek tanárai és diákjai júniusban nagyszabású ünnepséget rendeznek, és évkönyvet is megjelenetnek az évforduló alkalmából.

1938-ban az akkori polgár iskola átadásakor bizonyára minden nebuló kényelmesen elfért a tantermekben. Mára azonban rendkívül zsúfolttá vált az épület. Az időközben kétszer is bővített iskola 16 osztály befogadására alkalmas. Ezzel szemben jelen pillanatban 20 osztálya és 3 napközis csoportja van az iskolának, összesen 482 tanuló jár ide. Az

idén több mint harminc leendő elsős jelentkezését kellett elutasítaniuk helyhiány miatt.

Elengedhetetlenül szükségessé vált tehát az épület bővítése. Fogarasy Attiláné, az intézmény igazgatója – a Képviselő-testület támogatásával – pályázatot nyújtott be a düsseldorfi Gemeinnützigern Hermann-Niermann alapítványhoz épületbővítésre. A tervek szerint az épület tetőterében 4 új tantermet alakítanak ki. Az építkezés költségeit – összesen 39 millió forint összegben – sikeres pályázat esetén teljes egészében az alapítvány fedezné.

Fogarasy Attila

A pályázati összeg elnyerése és a tervek megvalósulása esetén így nézne ki az épület a tetőtéri négyes ablakokkal a Vásár tér felől

PILISVÖRÖSVÁR VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK TÁJÉKOZTATÁSI KONCEPCIÓJA

Pilisvörösvár Város Önkormányzata a helyi nyomtatott és elektronikus sajtóval, ill. az önkormányzati tájékoztatással kapcsolatban két alapelvet kíván érvényesíteni:

– Valamennyi vörösvári polgár elérését és hiteles, tárgyilagos tájékoztatását az önkormányzat munkájáról és a város életéről.

– A sajtószabadság és a sokszínű tájékoztatás helyi biztosítását.

Az önkormányzat a fenti két alapelv mielőbbi megvalósulása érdekében az alábbi intézkedéseket teszi:

1. Vörösvári Újság

(1) Az önkormányzat mint tulajdonos továbbra is fenntartja és működteti az 1995. októberében alapított Vörösvári Újságot.

(2) Az önkormányzati képviselő-testület hatáskörébe utalja a Vörösvári Újság színvonalának és a főszerkesztő működésének utólagos, évenkénti szakmai értékelését. A képviselő-testület számára az Oktatási, Közművelődési és Sportbizottság minden évben köteles írásos előterjesztést készíteni a Vörösvári Újság éves munkájának értékeléséről. Az újság értékelésébe a bizottságnak külső véleményalkotóként – egy később kidolgozandó kérdőívre adandó válaszokkal – be kell vonnia: az egyházközösségeket, a kisebbségi önkormányzatokat, a bejegyzett egyesületeket és pártszervezeteket. A beérkezett válaszok megismerése után a bizottság önállóan alakítja ki véleményét.

(3) Az önkormányzat határozott idejű, 1999. december 31-ig szóló szerződést köt Fogarasy Attilával a főszerkesztői és a tördelőszerkesztői teendőik ellátására. Egyúttal pályázatot ír ki a főszerkesztői állás 2000. január 1-jétől történő betöltésére.

A mindenkor főszerkesztő munkaszerződése érvényességének feltétele a képviselő-testületnek az újságról szóló pozitív értékelése az adott évben. Amennyiben az értékelés végeredménye negatív, a főszerkesztői állás betöltésére pályázatot kell kiírni.

Javasolt főszerkesztői tiszteletdíj: bruttó 50 000,- Ft/hó, tördelőszerkesztői tiszteletdíj: bruttó 20 000,- Ft/hó.

(4) Annak érdekében, hogy a Vörösvári Újság a jelenlegi falusias lapból városi színvonalú újsággá lépjen elő, az önkormányzat a következő strukturális, formai és tartalmi újításokat vezeti be:

– Az újság szerkesztősége rögzített szervezeti és működési szabályzat szerint működik, amit a képviselő-testület hagy jóvá. Az újság SZMSZ-ét a főszerkesztő készíti el a szerződéskötés utáni 30 napon belül.

– A főszerkesztő mellett három tiszteletdíjas rovatszerkesztőt alkalmaz. A főszerkesztő pályázatot ír ki a rovatszerkesztői állásokra. A főszerkesztő által a pályázat után javasolt rovatszerkesztőket az önkormányzat

nevezi ki. A rovatszerkesztők tiszteletdíja havi bruttó 15 000,- Ft/hó.

– Az újság terjedelmét 16 oldalról 24 oldalra emeli, és színes borítóval (színes címlap és hátsó oldal) jelenti meg.

– Bővíti az újság rovatainak számát. A rovatok a következők: Önkormányzati hírek; Oktatás; Kultúra; Fórum; Regionális hírek; Sport-szabadság; Nemzetiség, hagyományok, helytörténet, egyesületek; Egészségügy; Környezetvédelem; Közrend, közbiztonság.

(5) Az újság szerkesztőjével a munkaügyi szerződésen túlmenően szerződésben rögzíteni kell: az újság címével, tulajdonosával kapcsolatos jogokat, az előállításához használt szoftver tulajdonjogát, az újság előállítása során igénybevett eszközök (számítógép, fénymásoló, fényképezőgép, stb.) használatával kapcsolatos jogokat, az újság előállításánál igénybevett helyiség (intézmény) használatával kapcsolatos jogokat (bérleti szerződés stb.).

(6) Az újság optimális finanszírozását az alábbiakkal kell elérni:

– Intenzívebb hirdetésszervezéssel és a hirdetési díjak növelésével növelni kell a bevételt. A hirdetési díjak beszedésének módját rendezni kell, és szigorúan be kell tartani. Javasolt hirdetési, ill. reklámdíj: A/4-es oldalanként 20 000,- Ft + áfa = 25 000,- Ft.

– A lap tartalmi és formai színvonalának emelkedésével párhuzamosan remélhetőleg nő majd a példányszám. Cél: 1000 eladott példány/hó.

– A megnövekedett oldalszámú és színvonalú lap árát az önkormányzati költségek csökkentése érdekében fel kell emelni 100,- Ft-ra.

2. Más helyi lapok

(1) A sajtószabadság és a sokszínű tájékoztatás helyi biztosítása érdekében az önkormányzat – úgy mint az egyesületeket –, évenként meghatározott összeggel támogat más helyi lapokat, amennyiben azok színvonalasak és nem reklám- vagy pártlapok.

(2) A támogatás évenkénti összegére az Oktatási, Közművelődési és Sportbizottság tesz javaslatot, az újság évenkénti pályázata alapján.

3. Sajtóközlemények

(1) Olyan ügyekben, amelyekben az önkormányzat különösen fontosnak tartja a pontos, első kézből történő tájékoztatást, a nyomtatott sajtó számára sajtóközleményt ad ki.

(2) Sajtóközlemény kiadását kezdeményezheti a képviselő, a képviselő-testület, a polgármester és az alpolgármesterek. A sajtóközlemény szövegének megfogalmazása, ill. a sajtó számára való átadása a polgár-

mester, ill. az alpolgármesterek joga és feladata.

4. Sajtótájékoztató

(1) Az önkormányzat az elé került ügyekről, a hozott határozatokról és rendeletekről, a döntések hátteréről és indokairól havonta, ill. szükség szerint sajtótájékoztatót tart.

(2) A sajtótájékoztatón részt vesznek: a polgármester, az alpolgármesterek, a bizottságvezetők és a jegyző.

(3) A sajtótájékoztatóra meghívót kap minden helyi vagy térségi lap, valamint rádió és kábeltévé-társaság, amely részvételi szándékát legalább egyszer jelezte

(4) Az önkormányzat szerződést köt valamelyik kábeltévé-társasággal a sajtótájékoztatónak a kábeltévében való élő vagy felvételtől történő sugárzására. Az adás idejét a Vörösvári Újságban és a kábeltévében hirdetni kell. A műsorkészítési, sugárzási és hirdetési költségek finanszírozását a költségvetésben biztosítani kell.

5. Kábeltévé

(1) Haladéktalanul tisztázni kell az önkormányzatnak a Pilisi Kábeltévé szellemi és anyagi vagyonából való részesedése mértékét és a tulajdonosi jogok gyakorlásának további módját.

(2) Minden lehetséges eszközzel támogatni kell az egységes helyi kábeltévé hálózat létrejöttét.

6. Internet

Az információ-áramlásban egyre nagyobb szerepet játszik az „információs szupersztráda”, az Internet. Pilisvörösvár Város még nem rendelkezik saját honlappal az Interneten. Meg kell vizsgálni egy saját honlap nyitásának lehetőségét, feltételeit.

Gromon István
alpolgármester

ÉRTESÍTÉS

Értesítem a Tisztelt Polgárokat, hogy Pilisvörösvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete

1999. április 29-én
17⁰⁰ órakor

a **Közösségi Ház földszinti nagytermében**

VÁROSI LAKOSSÁGI FÓRUMOT TART.

Témája: Pilisvörösvár Város Önkormányzatának 1999. évi Költségvetési rendelete. Mindenkit szeretettel várunk.

Botzheim István
polgármester

Barangolás a világhálón

Keresd Pilisvörösvárt!

A tudomány és a technika három alapfogalmát ma így szokták megjelölni a tudósok: anyag-energia-információ. Napjaink társadalmában – mindnyájan érzékeljük – egyre nagyobb szerepet játszik tehát az információ és az adatok feldolgozására, tárolására és továbbítására legalkalmasabb eszköz: a számítógép.

(http://www.efe.hu/~muhely/5_szam/lepk_e.htm) című munkái, amelyek teljes terjedelmükben megtalálhatók a világhálón.

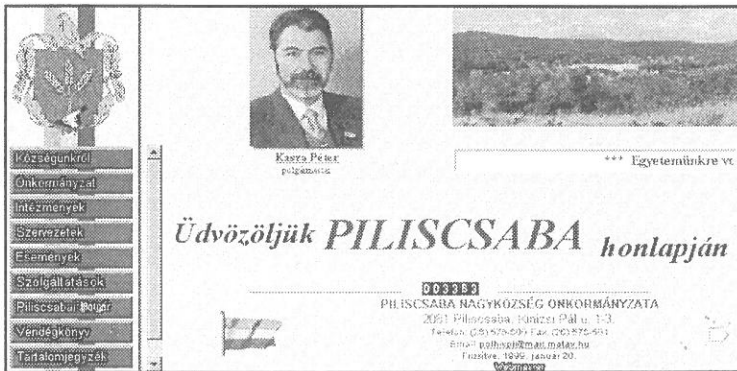
A vörösvári gimnázium diákok által készített honlapját is kilistázta a gép, igaz, ez a web-oldal még elég kezdetleges állapotban van.

Összehasonlításképpen három szomszédos településre is rákérdeztem az Altavizslában. Íme a kapott eredmények:

Piliscsaba: 951 találat, Pilisszentiván: 365 találat, Solymár 1608 találat.

A másik magyar keresőszerver, a Heureka Vörösvárra vonatkozóan 789 találatot adott.

A leggyakrabban használt keresővel, az Altavistával 160 találatot értem el.

Piliscsaba honlapjának nyitó oldala

Az információ felértékelődése érvényes a helyi társadalomra, önkormányzatokra is. Köztudott, hogy egyre több információ, adat kering az elektronikus országúton, az Interneten, így egyre több adat hívható le egy-egy településről is a világhálóra kötött számítógépekről. Csak be kell pötyögni a falu vagy város nevét valamely keresőprogramba, és máris kilistázza gép a település nevét tartalmazó web-lapok címét.

Kísérletképpen kipróbáltam, hogy az ismertebb keresőszerverek hány találatot adnak városunk nevére (1999. március 29-i adatok).

A leggyakrabban használt magyar keresőprogram, az Altavizsla – ez az Altavista szójátékos nevű magyar változata – 1309 olyan website-ot talált, amely tartalmazta a Pilisvörösvár nevet. (Amikor szűkítettem a keresőkérdést, kizárva a Szaknévsor web-oldalait, 672 dokumentumot listázott ki a gép.)

Elmondható, hogy a talált oldalak túlnyomó többsége reklámszerű információkat tartalmaz: üzletek, éttermek, panziók hirdetik magukat és szolgáltatásaikat. Közülük a legjópofábbnak a Vörösvári Állatklinika honlapját találtam, érdemes megtekinteni (vet.info.hu/praxis/pv_var.htm). Sajnos nagyon sok olyan web-oldal van, amelyet évek óta nem frissítettek fel, így információértékük gyakorlatilag elveszett. A rengeteg információs szemét között azonban időnként igazi kincsekre lel az ember. Ilyen értékes dokumentumok például dr. Váradi Monika Mária Történeti családtopográfia (<http://gizi.dote.hu/~hajnal/alf9608/varadi.html>) vagy Németh József erdőmérnök Pilisi dolomitkopárok és feketefenyvesek nappali lepke-faunája

tem el. (Az Altavista több mint 30 millió dokumentumot vizsgál át – nyilván a magyar nyelvűek között alaposan válogat.)

A többi keresővel a következő eredmények születtek Hotbot: 78, Infoseek: 65, Google 54, Yahoo 51, Lycos 13.

Holnap: honlap!

A sokrétűbb és gyorsabb tájékoztatás kedvéért azok az önkormányzatok, amelyek nem akarnak a XX. században rekedni,

polgárai számára saját honlapot működtetnek az Interneten. Ezeken a honlapokon – akár a föld másik feléről is – pillanatok alatt ki lehet keresni az önkormányzat tevékenységére, a település történetére vagy az aktuális programokra vonatkozó információkat.

Vörösvárnak sajnos még nincs honlapja. Piliscsabának viszont van (www.piliscsaba.hu). Irigykedem is érte. A honlapra feltették az önkormányzati lap, a Piliscsabai Polgár aktuális számát is. (Egy évre visszamenőleg a régebbi számok is olvashatók.) A polgárok a véleményüket, üzeneteiket e-mailen is eljuttathatják ide, így nemcsak az információs bázis, hanem a közösségi fórum szerepét is betölti a honlap.

Természetesen németországi testvértelépüléseinknek is van saját honlapjuk. Nekem a legjobban a gerstetteni tetszik (www.gerstetten.de). Nemcsak tetszetős megjelenése, áttekinthetősége, információbősége és gazdag képanyaga miatt, hanem azért is, mert Pilisvörösvárról a legtöbb használható információt éppen ez a honlap tartalmazza a Partnerschaft című oldalán.

(Említésre méltó még a neckarbischofsheimi – kisváros Heidelberg és Heilbronn között – Keszler család honlapja: <http://home.t-online.de/home/rkeszler/>.)

Remélem, hamarosan városunk is büszkélkedhet majd saját honlappal. Biztató jelként értékelhetjük, hogy a város nemrégiben elfogadott tájékoztatási koncepciója is hangsúlyozza az Interneten való megjelenés fontosságát. Addig azonban, ha valaki ezen a címen kíván találatot elérni: www.pilisvorosvar.hu, a következő üzenetet kapja: „Not found.”

Bízom, benne, hogy nem sokáig.

Fogarasy Attila

Gerstetten was sie schon immer wissen wollten...

Ort	Freizeit	Termine	Partnerstädte	Gastlichkeit	Firmen
Bildung	Vereine	Gesundheit	Links	Impressum	Feedback

Gerstetten und seine Partnerstädte - weltoffen im Hinblick auf ein vereintes Europa

Partnerstadt Pilisvörösvár (Werischwar)/Ungarn

Pilisvörösvár – liegt im Herzen des Piliser Beckens etwa 20 km von der ungarischen Hauptstadt Budapest entfernt. Seit dem 5.Mai 1996 pflegen Pilisvörösvár und Gerstetten partnerschaftliche Beziehungen, die auf den bereits im Vorfeld geknüpften Freundschaften zwischen Vereinen, der Feuerwehr und dem Roten Kreuz der beiden Gemeinden aufbaut.

A vörösvári városháza testvérvárosunk honlapján

Úti levelek Erdélyből

1. levél: Isten, áldd meg a magyart!

Március közepén az önkormányzat hivatalos partnerkapcsolati delegációjával Erdélyben, Mikefalván jártam. Az erdélyi út benyomásait, élményeit rögzíti az a két úti levél, amelyet most és az újság következő számában az olvasó elé tárok.

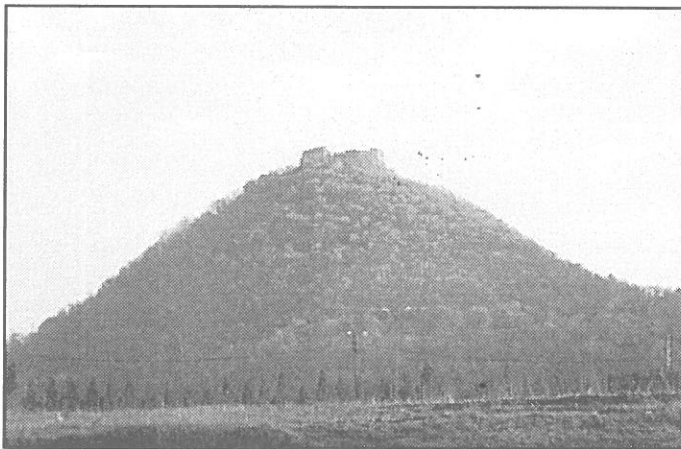
Az 5-ös úton tartunk Románia felé. Nagylaknál fogjuk átlépni a határt. Tizenharmadika van, küldöttségünk tizenhárom tagból áll. Szerencsére nem vagyunk babonások. Jó kedvünk van. A hangulatról némi szilvapálinka és Szauter Rudolf atyánkfia gondoskodik, aki anekdotákat és vicceket mesél, de olyan artisztikusan, hogy a két velünk utazó szent életű egyházi is a hasát fogja nevében. Szauter úr persze akkurátusan ügyel arra, hogy még a pikánsabb történetekben se találjanak az egyházi emberek kivetni valót, és a csattanó is megmaradjon. Megmaradt.

Míg az önkormányzat kis buszában fergeteges jókedv uralkodik – amely nemcsak az anekdotákból, hanem a vizionálás jövőd örömeiből is fakad –, az út mellől szemrehányón bámul ránk az alföldi táj: a belvízzel borított szántóföldek és legelők, az elhagyott, ki-dőlt-bedőlt falú hajdani tanyák.

„Az ember végül reménytelen, vizes síkra ér...” – jutnak eszembe óhatatlanul is József Attila verssorai a földeket nézve. Ez a reménytelenül csillogó márciusi tenger a határnál sem ér véget, csak az a különbség, hogy azontúl szegényesebbé válnak a tengerből szigetként kiemelkedő kis falvak. Új házat a határ után száz kilométerre látok először. Szegény emberek laknak itt végig. Igaz, lehet látni minden faluban egy-két befejezetlen, vakon és üresen ásitó tucatszobás kastélyfélét, a hivalkodás és önteltség értelmetlen mementójaként. Útitársaim beszélnek – akik már többször jártak Romániában –, hogy a Ceausescu-diktatúra utolsó éveiben hatalmas kedvezményt kaptak azok a románok, akik ezekben a szegény magyar falvakban kívántak letelepedni és házat építeni. Bagóért lehetett olyan palotákat emelni, amelyenkről az itt lakók még csak nem is álmodhattak. A forradalom után a kedvezmények megszűntek. A tulajdonosok az építkezéseket nem tudták befejezni, de ha

valamilyen csoda folytán mégiscsak megépülnének a dolyfös paloták, bizonyára nem tudnák azokat fenntartani.

Kétszáz kilométerre a határtól balladai tájra érkezünk. A közeli hegycsúcsról „magos Déva vára” néz le ránk. Megállunk a tövében lévő bárnál egy sörré. A tu-

Magos Déva vára

lajdonos széles mosollyal üdvözöl minket, és buzgón magyaráz valamit. Attila atya, aki maga is román állampolgár, fordítja a nem éppen szent életű férfiakra szóló szöveget arról, hogy ha legközelebb erre járunk, feltétlenül nézzünk be a bárba, mert az hamarosan éjszakai lokálalakul, lesznek szép lányok, sztriptíz és minden, ami kell...

– Jó, feltétlenül benézünk – válaszoljuk kényszeredetten, szerencsére a tulajdonost most a mobilján hívják, nem ér rá velünk tovább foglalkozni.

Egy elnyűtt arcú, valaha bájos pincérlány hozza ki nekünk a sört a teraszra. Vajon hallotta-e már a mi legismertebb balladánkat? – nézek fel a várra. Nem valószí-

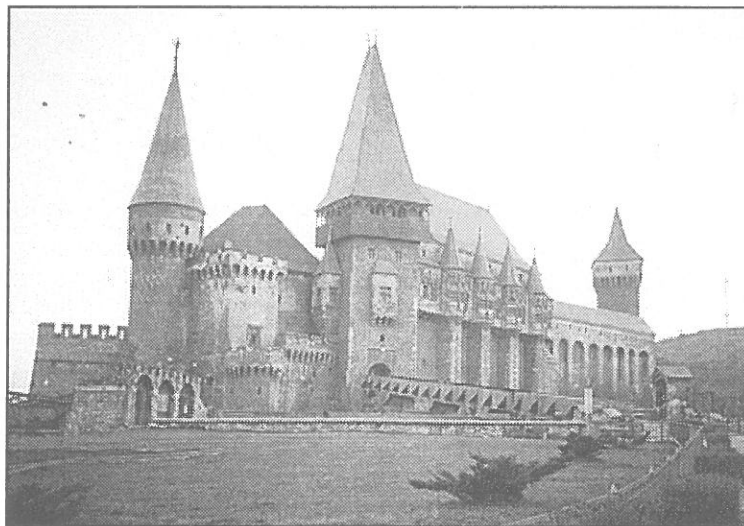
nű. Új balladák járnak most errefelé, új hősookról, mobiltelefonos, mercedeses gazdagokról, stricikről, kurvákról és mafiózókról. Csak a szegény ember maradt bennük a régi. De az még elesettebb, szánalomra méltóbb, mint valaha.

Vajdahunyad felé közeledünk. Azon izgulok, hogy még le tudjam fényképezni napnyugta előtt a Hunyadiék híres várát. Útitársaim is izgatottak, a polgármester úr felolvassa a bédekkerből, mit kell tudni a nevezetes épületről. Megcsap minket a történelem szele, s mi mohón szívjuk magunkba az elmúlt évszázadok titokzatos levegőjét.

Azaz csak szívnánk, egyelőre csak valami iszonyú büdöset érzünk. Aztán egy domb mögül előtűnik egy hatalmas, jórészt már lepusztult ipartelep kohókkal, erőművel, vegyi üzemekkel, fekete füstöt ontó kéményerdővel. Félelmetes a látvány. Mintha egy óriási büfögő, köpködő és vonaglő, rozsdás vasdinoszauruszt látnánk a kipusztulása előtti utolsó pillanatban. Értelmetlen, barbár és kétségbeejtően siralmas az egész. És a pusztulás közepén, mintegy elfeledve, zárványként árválkodik Vajdahunyad vára. Jócskán megöregedett és megkopott, belepte a korom és hamu, a dinoszaurusz okádéka, de huncutul félrecepapott toronysüvegeivel, csodálatosan csipkézett falaival, íves ablakaival még mindig gyönyörű szép.

Még mielőtt lemenne a nap, sikerül lefényképeznem. Nehezen tudom úgy beállítani a képet, hogy ne lógjon bele valami rozsdás pózna vagy csille.

Kutya rosszkedvűen folytatjuk utunkat. A látottak mindenkire sokkoló hatással voltak. Utunk során később is találkozunk

Vajdahunyad vára

ehhez hasonló ipari szörnyekkel, melyek legtöbbször már elhagyatott. Értelmetlenül, az emberi ostobaság emlékműveiként merednek bele az éjszakába. Jobb is, hogy már nem látunk belőlük sokat.

Néhány tucat kilométerre járunk már csak utunk végcéljától, Mikefalvától. Román idő szerint kilenc óra is elmúlt. Alaposan el fogunk késni, hiszen hét órára vártak minket. Az út azonban most szinte járhatatlanná válik, alig haladunk valamit előre. Csak fél tizenegy tájban érkezünk meg a mikesfalvi községházára, a volt grófi kastélyba.

Szeretettel fogadnak minket, sokan már ismerősként, barátként köszöntik egymást. A községháza egyik termében terített asztalok várnak ránk. Az asztalon jófajta Küküllő-menti bor – a környéken nagy hagyományai vannak a szőlőtermesztésnek.

Vacsora után jókedvű adomázással mutatjuk az időt. Amikor éjfél utáni óra, a polgármester elosztja a vendégeket.

En Szászcsávásra kerülök – Mikefalva egyik társközségébe –, Vass Sándorékhoz. Sándor nagyon melegszívű és kedves ember, néhány perc múlva már úgy beszélgetünk egymással a lestrapált Daciában zötykölődve, mintha régi jó barátok lennénk.

Sokat mesél szülőfalujáról, erről az alig 600 lakosú, református hitű községről, amelyről az első írásos emlék az 1330-ban keletkezett pápai tizedjegyzék. Sándor büszkén hozza szóba a híres szászcsávási kórust, amelynek maga is tagja és egyben titkára. A nevezetes dalárda 162 évvel ezelőtt alakult, jellegzetes többszólamú hangzásvilága, az ún. „baseli harmónia” Backmadarasi Kiss Gergely tudós professzor nevéhez fűződik, aki a bázeli akadémián folytatott tanulmányokat. Visszatérve Magyarországra a marosvásárhelyi kollégium professzoraként nagy súlyt fektetett az énektanításra is. A tanítványa volt Belle József, aki azután csávási kántortanítóként meghonosította ezt az éneklési stílust. A kórus Románia szerte igen híres és népszerű. Az elmúlt évtizedekben bejárták szinte az egész országot. Magyarországon is többször jártak már, 1992-ben Pilisvörösváron vendégszerepeltek a Német Nemzetiségi Képzési Központ felavatási ünnepségén.

Magával ragad, ahogy Sándor a kórusról beszél. Szinte a fellegekben jár. Aztán kénytelenek vagyunk mégis visszazökkenni a földre. A szó szoros értelmében. Ide-oda hánykolódunk a kocsiiban. Majdnem beverem a fejem a szélvédőbe. Európai értelemben vett út ugyanis nem vezet Csávásra. Egy köves, hepehupás földúton zötykölődünk. Aztán egy hirtelen kormánymozdulattal egy patakmederbe veze-

ti az autót a terepet jól ismerő vendéglátóm. Vízben, sárban, kövek között evickélünk át a gázlón.

– A hidat elmosta az áradás – mondja magyarázatképpen. – Egy hétig ki sem tudtunk jönni a faluból. Helyreállítanánk, de nincs rá pénzünk, sajnos semmire nincs pénz...

A falu határába érve észreveszem, hogy lángokban áll az út jobboldala. Kérdőn nézek Sándorra: Az avar?

– Nem éppen. A gázvezeték ég. A gázt az ötvenes években vezették be ide. A vezetékek azóta elöregedtek, állandóan kilógnak. A legtöbb helyen már kiásták a földből, és a felszínen vezetik a csövet, így könnyebb karban tartani. Jobb, ha így ég, mert ha valahol összegyűlik a kiszökött gáz, akkor nagyot tud robbanni. Az elmúlt évben is összedőlt emiatt itt, Csáváson egy ház. Gázunk tehát van, folyóvíz és csatorna azonban az egész környéken sehol. Telefonkészülék is csak egy van a faluban, az sem mindig működik.

Az autó reflektora rávillan a falunévtáblára: Ceauș. Az alatta lévő magyar nyelvű feliratot valaki átfestette.

– Végül is olvasható. Sokba kerülne a kicserélése – magyarázkodik Sándor.

Vendéglátóim, a Vass házaspár

Megérkezünk Vassék portájára. Nagy ház, gondozott udvarral, gazdasági épületekkel. Sándor felesége a konyhában terített asztallal vár minket. Nagyon kedves asszony, mindent megtesz, hogy a megszűről jött vendég kedvében járjon.

– Használja! – mutat az asztalon lévő saját sütésű kenyérré, saját készítésű kolbászra, sajtra. – No, használja csak, szívesen adjuk! – invitál újra. Csak ekkorra értem meg a szó jelentését, s azután már nem kell nógatni. Különösen ízlik a finom,

omlós sajt, amit a háziasszony kora reggel készített. Az ízét máig a számban érzem. A sajtra azután Sándor kitűnő fehér borát isszuk. Most mindketten ki vagyunk békülve a világgal.

A községháza Mikefalván

Vacsora után tovább szőjük a beszéd fonalát. Előkerül otthonról hozott magyar, román és német nyelvű Erdély-térképem is. Főleje hajolunk, és Sándor még vagy egy órán keresztül mesél nekem az erdélyi tájról, hol, merre járt, és a történelemről, különösen Báthory István és Bethlen Gábor idejéről. Megnézegetjük a Fogarasi havasokat, ahová egyszer még életemben szeretnék eljutni, s a székelyföldet is; Farkaslakát és Csíkcsicsót, Tamási Áronnak és regényhősének, Ábelnek a szülőfaluját. A székelyek országa innen, Csévéstől 25-30 kilométerre keletre kezdődik. Autóval még ilyen utak mellett is egy órán belül ott lennénk. Ha legközelebb jövök, meg is nézem azt a híres Hargitát, amelyen az a kicsiny kis kunyhó állott, Ábel kunyhója.

A térképet aztán – látva milyen sóvárogva forgatja a kezében – Sándornak adom. Náluk csak román nyelvű térképet lehet kapni.

Tamási szavaival alszom el: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.”

Áldom a jó sorsom, hogy van otthonom, s hogy úgy lett kiszabva nékem, hogy az a „valahol” csak 18 kilométerre van a magyarok fővárosától. Háromszor könnyebb ott magyarnak lenni – még nekem, svábokból jött magyarnak is –, mint itt, Csáváson az ősi magyar földön a színmagyarként született Vass Sándornak és családjának.

Az Isten áldja meg őket minden jóságával. Az Isten áldja meg a magyarokat mind ezen a földön!

Fogarasy Attila

Következik: Talpra, magyar!

Öt éves az Ifjúsági Fúvószenekar

Megalakulásuk ötödik évfordulóján jubileumi koncertre invitálta közönségét a zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara. A március 27-én megrendezett nagy sikerű koncert egyben bemutató is volt, amelyen a rendezvényt egy időben megjelent hangkazetta anyagát hallhatta a nagy számban megjelent közönség.

A koncerten közreműködött Peller Anna énekes, a Német Nemzetiségi fúvószenekar, Buzás Bálint vezényletével és a zeneiskola mazzorett csoportja.

Hoós Sándort, a zeneiskola igazgatóját, amikor öt évvel ezelőtt megalapította a zenekart, az a szándék vezérelte, hogy a zenész fiatalokat megismertesse a legkülönbözőbb zenei stílusokkal, ne csak a Vörösváron ha-

gyományos – egyébként magas színvonalon előadott – német népzene tudják játszani.

Igy alakult ki az évek során az együttes széles repertoárja, amelyben klasszikus darabok, polkák, filmzenék, musical-részletek és dixieland muzsika egyaránt helyet kaptak.

Az együttes tagjainak hangszeres tudását, felkészültségét és Hoós Sándor zenekarvezető szakmai kiválóságát bizonyítja, hogy két évvel a megalakulás után máris ezüst oklevelet szereztek a veszprémi nemzetközi fúvóstadálkozón.

A zenekar sikereiben a gazdag vörösvári zenei hagyományok és a zeneiskola eredményes és magas színvonalú oktatómunkája egyaránt fontos szerepet játszanak. A zenekar jó kapcsolatokat ápol a Német Nemzetiségi Fúvószenekarral. Ami nem csoda, hiszen több fiatal zenész mindkét együttesnek a tagja.

A jubileumi koncert utolsó két számát a két zenekar együtt adta elő, felváltva Hoós Sándor és Buzás Bálint vezényletével.

Az emlékezetes koncert után a zenekar tagjai és a meghívott vendég részére a gimnázium aulájában fogadást rendeztek.

(A zenekar hangkazettája megvásárolható a zeneiskolában és az üzletekben.)

Fogarasy Attila

A Strauss zenekar Vörösváron

Karmester kisbaltával

Lehet kisbaltával vezényelni egy zenekart? Naná, hogy lehet! Sőt, dugópuskával is. De csak akkor, ha mind a zenekar, mind a karmester abszolút profi, kitűnő a csapatmunka és némi humorérzékért sem kell a szomszédban kajtatni.

A budapesti Strauss zenekar és játékos kedvű karmestere, Bogár István mindezt bizonyította március 26-án a zeneiskola bérletes koncertjén.

A közönség – főleg a gyerekek, akik időnként nagyokat kacagtak – igen jól szórakozott ezen az estén, s majd minden egyes szám után vastappsal jutalmazta a zenészeket.

Reméljük, találkozunk még velük Pilis-vörösváron!

Fogarasy Attila

Néptáncfesztivál Pilisvörösváron

Ősszel a döntőt is mi rendezük

Március 27-én rendezték meg az Országos Német Nemzetiségi Néptáncfesztivál első elődöntőjét. A verseny színhelye a vörösvári Közösségi Ház volt. A második elődöntő április közepén Pécsváradon, majd a döntő ez év őszén ismét Vörösváron kerül megrendezésre.

A helyszín kiválasztásában minden bizonnyal szerepet játszott az évtizedek óta híres vörösvári nemzetiségi táncművelés elismertsége, és kiváló koreográfusunk, Wenczl József szakmai tekintélye.

A Közösségi Ház zsúfolásig megtelt színháztermében az első elődöntőn 13 magyarországi német táncgyűttes mutatta be tudását, felkészültségét.

A rendezvényt Botzheim István polgármester és Müller Márton, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke nyitotta meg.

Az első versenyszámot a Német Nemzetiségi Néptáncgyűttes mutatta be. A vörösvári táncosok ezúttal is méltán híres vezetőjük, Wenczl József koreográfiáját táncolták a Német Nemzetiségi Fúvószenekar kíséretében.

A műértő és hálás közönség majd minden fellépő táncsoport produkcióját nagy taps-

sal jutalmazta, még az olyan kezdőkét is, mint a budapesti Német Nemzetiségi Táncgyűttes, amelynek ifjú táncosai versenyen kívül, bemutatkozó jelleggel léptek fel.

(E sorok írójának nagyon tetszett a dunaharaszti együttes „döngölös polkája” – már csak a neve miatt is. A táncot Wenczl József koreográfiája szerint adták elő.)

A 13 együttes közül többen is egynél több versenyszámmal álltak elő, így nem csoda, hogy az elődöntő a késő esti órákig tartott.

A versenyszámokat négytagú zsűri értékelte. A zsűri elnöke Pesovár Ernő koreográfus volt. (Vele legutoljára tavaly októberben találkozhattunk Vörösváron, a Lányi Ágoston koreográfus tiszteletére rendezett néptáncesten, ahol meleg szavakkal emlékezett meg egykori pályatársáról, barátjáról.)

A Vörösváron megrendezett elődöntő 13 és a pécsváradon megrendezett elődöntő 16 táncsoportja közül 15-en jutnak tovább a döntőbe.

Hogy kik a mostani továbbjutók, azt még nem lehet tudni, a zsűri csak a második elődöntő után fogja megnevezni a döntős együtteseket.

Pesovár Ernő is csak a magánvéleményét mondta el újságunk számára. Neki ezúttal a legjobban a vörösvári, a vértessomlyói, a szigetszentmártoni és a kecskédi táncsoport versenyszáma tetszett. A rendezvényt a kiváló koreográfus, a szakma „nagy öregje” igen elégedett, szavait idézve: „Az első elődöntő kulturált és nemes versengetést hozott, a táncsoportok zöme szép művészi teljesítményt nyújtott, még a kezdő együttesek is jók voltak.”

Az ősszel megrendezendő döntőről – amelyen reményeink szerint a vörösvári együttes is ott lesz –, képes riportban számolunk majd be.

A dunaharaszti együttes a néptáncfesztivál elődöntőjén

Fogarasy Attila

Könyvajánló

„Akik itt hagyták lábuk nyomát” címmel megjelent *Fogarasy-Fetter Mihály* legújabb helytörténeti munkája. A több mint 70 oldalas, fekete-fehér fényképekkel gazdagon illusztrált könyv 18 olyan ember alakját idézi fel az olvasó számára, akik munkásságukkal hozzájárultak Vörösvár fejlődéséhez. „Boldog vagyok – írja a szerző a kötet előszavában –, hogy olyan vörösvári emberek kortársa és sortársa lehettem, akik példát adtak mindnyájunknak, mert nemcsak a mindennapi munkájukat végezték legjobb tudásukkal, hanem ennél többet adtak Vörösvárnak, igaz példát adtak, hogyan kell embernek lenni. Életüket nem a meggazdagodás vágya élte, hanem a másokon való segítség akarata vezényelte. Tanították, nevelték, segítettek, gyógyították nemcsak testileg, hanem lelkileg is községünk lakóit, és költészetükkel, művészetükkel hírt, és megbecsülést szereztek községünknek.”

Johann Mauterer

A kötetben szereplő (többségükben már elhunyt) személyek: Bajnok Béla (szobrász), Bartalis János (költő), Fetter István (amatőr festő), Fetter Jánosné (szülész), Gábor-házi Károly (tanár, festő), Gutti Emese (tanár, festő), Hidas-Herbst György (tanár), Hóman Bálint (történész, politikus), Marlok István (apátplébános), Mauterer János (zenész), Moór Anna (színésznő), Muttnyánszky Ádám (egyetemi tanár, gépészmérnök), Ohmüllner Márton (plébános), Piltzinger János (amatőr költő), Pusztasándor (költő), dr. Réthy Zoltán (orvos), Sumári Sándor (író), Vass Márton (kántor).

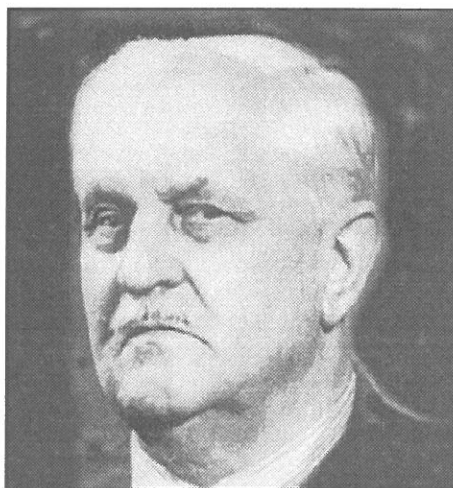
A szerző magánkiadásában, mindössze 60 példányban megjelent könyv megtalálható a városi könyvtárban, valamint az oktatási intézmények könyvtáraiban.

Muttnyánszky Ádám családjáról, életéről, munkásságáról olvashatunk abban a könyvben, amelyet *Bánki Imre* és *Ludvig Győző* írt és szerkesztett. (**Muttnyánszky Ádám családfája, rokonsága, életrajza. Püski Kiadó, 1998.**)

A vörösvári olvasók érdeklődésére is méltán számot tarthat e kötet, hiszen tudnivaló, hogy a Budapesti Műszaki Egyetem professzora, korának egyik legnagyobb tudású gépészmérnöke 1920-tól 1938-ig a vörösvári bánya alkalmazásában állott. Ez alatt a közel két évtized alatt rendkívül sokat tett a bányaiüzem korszerűsítéséért.

„Itteni működésének megkezdésekor – olvashatjuk a könyvben – a bányaiüzem gépei és felszerelése a korábbi háborús gazdálkodás következtében meglehetősen leromlott állapotban voltak. Gyakoriak voltak az azonnali beavatkozást igénylő, komoly üzemzavarok. Ezekről és az elhárításukra tett intézkedésekről, a végzett számításokról, mérésekről feljegyzéseket készített. Ezek négy vastag füzetet töltenek meg. Megállapítható ezekből, hogy kiváló műszaki érzékkel, a legkényesebb igényeket is kielégítő

számításokkal oldotta meg feladatait, szinte tudományos alapossággal. Későbbi egyetemi előadásainak és tankönyveinek példamunkáját részben ezek alkotják. Jogosan emlegette büszkén, hogy néhány évi munkálkodása után megszűntek a bányában a gépi berendezések váratlan, azonnali kijavítást igénylő üzemzavarai, amelyek korábban szinte mindennaposak voltak.”

Muttnyánszky Ádám

A 150 oldalas könyv több mint ötven (sajnos elég rossz minőségű) fekete-fehér fényképet tartalmaz. A kötet függelékében rengeteg dokumentumot (oklevelek, bizonyítványok, levelek, önéletrajz) találhatunk a híres professzor életével és munkásságával kapcsolatban. Természetesen a szerzők felsorolják Muttnyánszky Ádám legfontosabb publikációit és a róla szóló műveket is.

(A kötet Vörösváron megtalálható a gimnázium könyvtárának helytörténeti és nemzetiiségi különgyűjteményében.)

Fogarasy Attila

És a mi lapjainkat ki ismeri?

A Piliscsabai Polgár januári számában egy igen érdekes cikk jelent meg „Az ő lapjait mindenki ismeri” címmel. A cikkből megtudhatjuk, hogy az egyik helybéli polgár, *Gyarmati Richárd* 1981 óta gyűjt képeslapokat. Mára körülbelül 700 darabból áll a gyűjteménye, köztük igen értékes darabok is vannak, amiket 40-50 ezer forintért vásárolt meg.

Ez önmagában még tán nem lenne túl érdekes, csakhogy gyűjteményének minden egyes darabja piliscsabai képeslap: a község egy utcáját, épületét ábrázolja. A legrégebbi képeslap 1881-es keltezésű, a katonai tábor és a nagytemplom látható rajta. Ez azért is igen figyelemre méltó, mert a világon először 1871-ben adtak föl képeslapot.

A cikk olvastán elgondolkodtam azon, vajon Vörösvárról hány képeslap készült az elmúlt száz évben, és azokat föl lehet-e lelni még egyáltalán.

Akárhogy is van, meg kellene próbálni menteni a menthetőt, hogy múltunk ezen értékes tanúi ne vesszenek örökre el a számkra.

Kérem ezért azokat a vörösvári polgárokat, akiknek a tulajdonában Vörösvárt ábrázoló képeslap található, tegyék lehetővé, hogy annak másolatát közölhessük a Vörösvári Újságban.

Nagy nyereség lenne mindnyájunk számára, akárha csak néhányat is sikerülne összegyűjteni és megőrizni a kollektív emlékezet számára.

Fogarasy Attila

Muttnyánszky professzor logarlécei

Dr. Bánki Imre, Muttnyánszky Ádám professzor életrajzának és munkásságának jeles kutatója városunknak ajándékozott számos értékes dokumentumot és fényképet a vörösvári bánya egykori főmérnökéről és családjáról. A dokumentumokkal együtt átnyújtotta Muttnyánszky professzor több személyes használati tárgyát, munkaeszközét is: golyóstollát, töltőtollát, papírvágó ollóját, két vonalzóját és két logarlécét.

„Muttnyánszky Ádám emléket megkülönböztetett tiszteletet övezi a Budapesti Műszaki Egyetemen, hazánk műszaki szakemberei körében, és azoknak az embereknek a szívében, akiknek alkalom volt őt megismerni – írja dr. Bánki Imre Botzheim István polgármesterhez címzett levelében. – A fentiek ösztönöztek engem nyugállományba vonulásom után arra, hogy felkutassam mindazokat a dokumentumokat, amelyek alapján összeállítható Muttnyánszky Ádám családfája, életrajza. Ezt a munkát elvégeztem. Hobbiként kezdtem, de olyan gazdag anyag gyűlt össze, hogy végül könyv született belőle. Közben a dokumentumok mellett gyűltek a fényképek is és Muttnyánszky Ádám munkaeszközei is, amelyeket a közvetlen rokonaitól kaptam. Kérem, fogadják tőlem szeretettel a fentieket.”

Az értékes dokumentumok és munkaeszközök a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskolában kerültek elhelyezésre.

Fogarasy Attila

Wie das Leben nach der Besetzung im Jahre 1945 begonnen hat

II. Teil

Als ich von der Gefangenschaft aus Frankreich (Elsass Lotharingen) nach Hause kam, besuchte ich den **Herrn Jakob Ipolyvölgyi**, der in den späteren Zeiten in der LPG Buchhalter war. Das war schon im Jahre 1946.

Von den ersten Jahren der Besetzung erzählte er das folgende:

„Unsere grösste Sorge war die Versorgung der Bewohner mit Nahrungsmitteln. 10 bis 15 Fuhrwerke machten sich auf den Weg, fuhren in weite Dörfer und Städte und brachten Mehl, Schmalz, Fleisch usw. mit. Ich erinnere mich noch gut an eine dieser 'Karawanen', die bis nach Kiskőrös fuhr und Wochen brauchte, um wieder beladen heimzukehren. Die Verteilung der Lebensmittel oblag dem Nationalkomitee. In der Grube war damals schon Hochbetrieb. Die Kumpel brauchten für ihre schwere Arbeit kräftige Nahrung.

Auch die Bauern kämpften mit grossen Schwierigkeiten. Viele hatten keine Pferde, keine Arbeitsgeräte und es mangelte an Saatgut. Die von den Soldaten hinterlassenen ausgemergelten Gäule wurden eingefangen und vor die Pflüge gespannt. Bauern, die etwas mehr Saatkorn hatten welches übergaben den anderen. Mir z. B. hatte damals der Bauer Matthias Wiest einen Doppelzentner angeboten. So konnten die Felder – wenn auch etwas verspätet – bestellt werden. Ein grosses Ereignis für das ganze Dorf war der Fussballmatsch der Werischwarer gegen den russischen Soldaten. An das Endergebnis kann sich im Dorf niemand mehr erinnern.

Die Frauen, die Mitglied des Volksfrontausschusses waren, hatten die Kindergärten, die Schulen und das Kulturhaus in Ordnung gebracht. Sie gingen mit grossen Körbern die Strassen entlang und sammelten für die Kinder Nahrungsmittel. Bei dem Metzger Schmalz und Würste, bei den Bauern Kartoffeln, Mehl, Milch und Butter. Sie waren alle der Meinung: Die Kinder sollen nicht spüren, dass die Zeiten schwer sind. Alle Frauen taten ihr bestes, damit die Kinder wieder in die Schule gehen können.”

Nachschrift:

Im Jahre 1946 lebten die Werischwarer im Todesangst. Man sprach von einer Vertreibung. Nur den Bergarbeitern war es zu danken, dass die Werischwarer und die Sanktiwaner nicht vertrieben wurden.

Michael Fogarasy-Fetter

Maradandót létrehozni

A Pilisvörösvári Hagymányórzó Egyesület az alábbi kérésekkel fordul a város lakosságához:

Szeretnénk gyűjteményünk további bővítésére fényképeket gyűjteni vagy másolás céljára kölcsönkérni a régi „Kovács-féle” gyógyszertrárról, amelynek a tulajosa volt: „A Segítő Szűzmáriához”. Egyik ajtájának üvegképét dr. Szilárdy Zoltán művészettörténész pap mentette meg, jelenleg a plébánián őrzik.

Ugyancsak várjuk a volt Safáry-féle gyógyszertrárról, címe: „A Szentháromságához”, valamint a nagytemplom régi oltáráról, szószékéről és gyóntatószékéről készült felvételeket.

Nagy segítségünkre lenne az is, ha régi női és férfi próbababákat (varrónők és szabók használták ezeket) kaphatnánk, akár ajándékba, akár ellenszolgáltatásért, mivel a szép, régi ruhákat legjobban ezeken lehetne kiállítani. Az újak mellett, hogy nem megfelelőek, nagyon drágák is.

Továbbá nagyon fontos lenne néhány különösen szép hagyományos sírkő megmentése, amelyeken gót betűs nevek és feliratok olvashatók. Erre hosszú évek óta kérjük az illetékeseket, sajnos mindhiába. Megfelelő elhelyezésük igen fontos lenne. Nem egy szomszédos községben találunk szép példát ilyenekre. Szívesen elfogadjuk az erre vonatkozó javaslatokat.

Nagyon ötletes megoldást láttunk egy Szigetbecséről kapott képeslapon. A II. világháború áldozatainak ott úgy állítottak emléket, hogy egy régi sírkő hátoldalára vésték be a hősi halottak neveit. Így egyszerre lehet hagyományt ápolni, és stílusos emléket készíteni.

Ezúton is kérjük városunk lakóit, hogy szíveskedjenek a tulajdonukban lévő régi

sírköveket egyesületünknek felajánlani, hogy a végleges pusztulástól megmentsük az arra érdemeseket.

(Tel.: 330-162. A múzeumlátogatási igényt is ezen a számon kérjük bejelenteni.) Segységüket előre is köszönjük.

Nem hagyhatjuk szó nélkül azt a közelmúltban hozott, számunkra lesújtó és a városnak nagy veszteséget jelentő képviselő-testületi határozatot, mely szerint az önkormányzat „nem kíván élni” a Kápolna u. 1. sz. (2246 hrsz) alatt felvett 1360/4000-ed hányadra vonatkozó elővásárlási jogával.

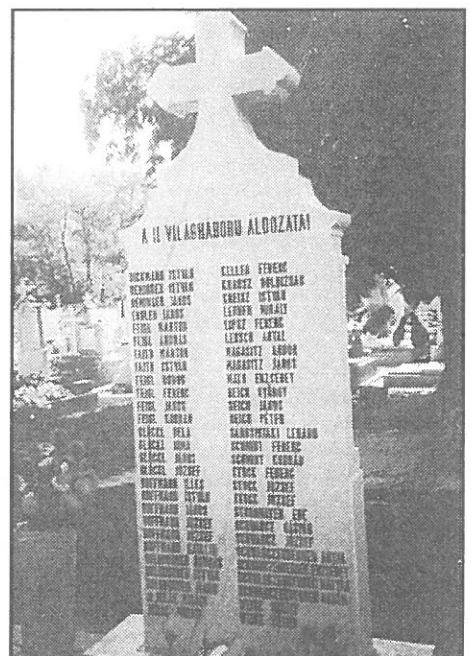
A Képviselő-testület a határozatot 8 igen, 2 nem és 5 tartózkodó szavazattal elfogadta. (Lásd: Vörösvári Újság 1999. márciusi száma.) Ezen a helyen nem kívánjuk részletezni az ezért, valamint több fontosabb épület megmentéséért folyó küzdelmet a város belterületén. Szomorú, hogy a közjót szolgáló törekvések nem járnak sikerrel. Még szomorúbb, hogy a nemmel és tartózkodással szavazó urak minden szóbeli és írásbeli könyörgés ellenére sem csináltak lelkiismereti kérdést az ügyből.

Bárki előtt, aki szívén viseli Vörösvár sorsát, élıszóban feltárjuk a valós helyzetet, és kérjük egyúttal támogatásukat.

Egyaránt fontos, hogy mind a gyermekekért és az ifjúságért, mind a háborúkat megélt és származásuk miatt sokszor megvetést és sok kínt elszenvedett idősekért, mind a rászorulókért az eddigieknél többet tegyünk.

Jó alkalmat kínál most többek között a millenniumi év ünnepségsorozata arra, hogy közös összefogással és jóindulattal, megfelelő áldozatvállalással maradandót hozzunk létre városunk és hazánk javára.

Gromon Andrásné

A szigetbecsei emlékmű

Régi sírkő a vörösvári temetőben

Új laborautomata a rendelőintézetben

Március 26 ünnepélyes keretek közt adták át a Szakorvosi Rendelőintézet új laboratóriumi automatáját.

Az 5 millió forint értékű, Hitachi 704 típusú korszerű gép jóval gyorsabb és több vizsgálat elvégzésére képes, mint a labor régebbi automata vagy félautomata berendezései.

Az új elektronikus automata egyszerre 40 vizsgálati mintát képes feldolgozni, 20 másodpercenként kiadva egy-egy eredményt. Egy óra alatt ez 180 mintát feldolgozását jelent.

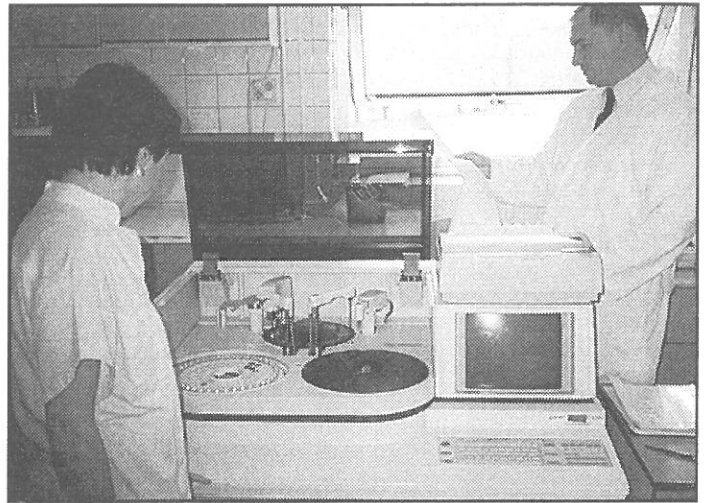
A gép három ember munkáját végzi el egyszerre: egy asszisztensét, aki a vizsgálatot előkészíti, sorba rakja a mintákat és a reagens anyagokat; egy adminisztrátorét, aki a kapott adatokat feldolgozza és kinyomtatja; és egy mosogatót, aki a gépet használat után elmossa.

A berendezés nemcsak gyors és sokoldalú, hanem abszolút megbízható is, ami annak köszönhető, hogy kontrollminták segítségével állandóan teszteli saját magát, azaz minőségellenőrzést hajt végre, kizárva a tévedés lehetőségét.

Dr. Herczeg Tamás, a laboratórium vezetője szerint naponta átlag 100 beteg jelentkezik vizsgálatra a laborban. A kezelőorvosok a vizsgálati papíron bejelölik a kért adatokat – egy betegnél átlagban 10 adatot. A laborban ennek megfelelően végzik el különböző reagens anyagok segítségével a kért vizsgálatokat. Ez naponta több mint 1000 mérést eredményez.

A betegek többségénél a vércukor- vagy koleszterinszintet, illetve a vese- és májfunkciókra vonatkozó paramétereket mérik.

Az új laborautomata beszerzését a német belügyminisztérium finanszírozta. A géphez a rendelőintézet a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata által kiírt pályázat útján jutott hozzá.

Az új laboratóriumi automata működés közben

A gépet Botzheim István polgármester, Heinek Ottó, az Országos Német Önkormányzat nemrég megválasztott új elnöke és Müller Márton, a vörösvári Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke jelenlétében adták át.

Fogarasy Attila

Megérkeztek

- III. 16. **Jakucs Attila**, Jakucs Péter és Schreck Erika fia
- III. 17. **Alajtner Tamás**, Alajtner László és Szendrő Erika fia
- III. 17. **Selmezi Anna Sára**, dr. Selmezi Gábor és Szathmári Anett leánya
- III. 20. **Sztréhárszky Katinka**, Sztréhárszky Sándor és Kuhajda Katalin leánya
- III. 21. **Péts Erik**, Péts József és Dávid Ibolya fia
- III. 27. **Pálinger Norbert**, Pálinger János és Jaksa Katalin fia
- III. 29. **Szűts Gina**, Szűts István és Kovács Erika leánya
- IV. 2. **Németh Henrik**, Németh Zoltán és Lengyel Katalin fia
- IV. 6. **Fetter Dániel**, Fetter Zoltán és Manhertz Margit fia
- IV. 6. **Gaszó Márta**, Gaszó Gábor és Mierisz Éva leánya
- IV. 7. **Szepesvári Gyula**, Szepesvári Gyula és Kiss Mária fia
- IV. 8. **Pasic Azra**, Pasic Abdullah, Horváth Vera
- IV. 8. **Risztics Renáta**, Risztics Tibor és Izsák Katalin leánya
- IV. 9. **Peller Dávid**, Peller Gábor és Bába Sára fia
- IV. 11. **Kurecz Ildikó**, Kurecz János és Kollár Erzsébet leánya

Drogpályázat

12 pályamunka érkezett be a PIMEA „Én és a kábítószer” című pályázatára. A pályázat eredményét és a nyertes pályázatokat májusi számunkban tesszük közzé.

Kint voltunk a téren – a Kossuthon

Eszembe jut a régi vicc: „A diák izzad a fizikaórán, a tér-idő kapcsolatáról kellene beszéljen, végül kinyögi: ha van időm, kimegyek a térre.”

Március 20-án több tízezer ember volt a „tér”, szabadidejét feláldozva, a szakszervezetek által meghirdetett demonstráción. Fegyelmезetten sorakoztak a közalkalmazottak és köztisztviselők (egészségügyiek, pedagógusok, tudományos dolgozók, bölcsődei- és szociális dolgozók, belügyben- és büntetés-végrehajtásban tevékenykedők, nyugdíjasok...)

A táblák, lobogók magasra emelkedtek, amelyek szárazon közölte, kísérői honnan jöttek: **Borsod-Abaúj-Zemplén** vagy éppen **Pilisvörösvár**.

Mások párhuzamot vontak a demonstráció oka és a lakóhely között: **Kisbér – éhbér**.

Láttunk kedves feliratokat: **Orbán úr, a maga szíve sose fájt?**

Verses megoldásokat: **Gógl úr, ha ön beteg lenne, gyógyulni hát hová menne?**

És morbidokat: **Európa üzenete: A magyarok béreitől ments meg, uram, minket!**

A szakszervezetek vezetői köszöntötték a megjelenteket. A szónoki emelvénnyről elhangzott: nem szabad a közalkalmazottakat felmosórongyként kezelni, amit használunk, kifacsarunk, eldobunk.

Éppen a közalkalmazott az, aki végigkíséri minden ember életét a születéstől a halálig, oktatáson, gyógyításon, ügyintézésen át.

A kormány korábbi ígéreteit feledve, három évre befagyasztotta a közalkalmazottak és köztisztviselők bértábláját. A megváltozott adórendszer amúgy is sújtja a dolgozó-

kat (pl.: az egészségügyiek 2-6000 forinttal kevesebbet visznek haza, mint tavaly.) Az előírt 3 %-os létszámcsoökkentés már egyes intézmények működését veszélyezteti.

Válaszul táblák emelkedtek: **Kinek a szégyene, hogy a szociális dolgozók rosszab-bul élnek, mint a gondozottaik?**

Óriás léggömbök feliratokkal – a kormány kampányígéretei tovaszálltak: **400%-os fizetésemelés az egészségügynek. Nyugdíjak reálértéken tartása. Végül elrepült a vajás kenyér is.**

A tömeg csendesen eltűnődött – miközben a mentősök szorgalmasan szedegették az ajultakat –, hogy milyen jó lenne 400 %-ért harcolni, de mi azért vagyunk itt, mert a beígért 16 %-ot törölték el.

Az anyád is mi gyógyítjuk! – villogtak a zöld műtörsuhák, hátukon a felirat: **Felsőfokú végzettség, 7 év az intenzív osztályon = bruttó 31 000 forint.**

Mire ezt Önök olvassák, kiderül, sikerrel járnak-e az újabb érdekegyeztető tárgyalások. Lehet, hogy csak annyit érünk el, hogy az utca embere elgondolkozik, miből élnek a közalkalmazottak.

Helytelen a hálapénz, és az egészségügy közé egyenlőségjelet tenni. Hiszen az egészségügy közkatonáit (RTG, Labor, EKG, ...) messze elkerüli ez a juttatás.

Lejegyezte: *Cser Judit*

29 év munka az egészségügyben + felsőfokú szakirányú végzettség = nettó 39 000 forint.

(Vonják le ebből az összegből a 13 500 forint veszélyességi pótlékot, és megkapják azt az összeget, amit a nem laboratóriumban dolgozók visznek haza!)

Utóirat:

Az áprilisban megvalósult bérfeljesztés a kormány ígéretével szemben csak 5 %. (Egyes dolgozóknál még ennél is kevesebb.)

Ez nem utópia!

A közelmúltban a Levegő Munkacsoport által rendezett előadáson vettünk részt dr. Harmat Attiláné tanárnóval.

Ez a társulat néhány éve már eredményesen működik, országos szinten igyekeznek környezet- és emberbaráttá tenni a gazdaságot. A Budapesti Levegő Munkacsoport elnöke, Lukács András nagyon hasznos és megszívlelendő javaslatokat tett az önkormányzati gazdálkodást illetően. Az előadásorozat egyik témájának rövid tartalmát szeretném, ha Önök is megismernék.

Az elnök tapasztalatai szerint egyre több az ellentét a lakosság és az önkormányzatok között. Hozzájuk nap, mint nap fordulnak egyszerű állampolgárok, civil szervezetek, hogy legyenek segítségükre megvédeni a zöldterületeket a beépítéstől, esetleg újabb benzinkút telepítésétől, vagy olyan zajos tevékenységektől, amelyek a lakosság nyugalma zavarják. A lakosság akaratával egyetértett Üröm és Pilisborosjenő önkormányzata, amikor elutasította az M0-ás út építését. Lukács András szerint azonban sok esetben a helyi képviselők az önkormányzat gyors pénzhez jutását előbbre valónak tekintik a lakosság hosszú távú érdekeinél.

Az elnök javaslatot tett ennek a szemléletnek a megváltoztatására. Az egyik leggyakoribb hiba, hogy az önkormányzat zöldterületeket ad el a befektetőknek, mert a parkfenntartás csak költségeket jelent, bevételt nem. Pedig, ha egy településen sok a zöldfelület, megváltozik a lakhatósága, nő a vonzereje, és nem mindegy, hogy milyen rétegek költöznek oda. A turisták is szeretik, és vonzóknak találják azokat a településeket, ahol sok a zöld, ahol jó a közbiztonság. Amennyit egy önkormányzat „hirtelen beszéd” a zöldterületek eladásából, hosszútávon a többszörösét vesztheti ennek az összegnek. Szemléletváltásra van tehát szükség. A földeket Magyarországon tizedannyiért lehet megvá-

sárolni, mint az EU más országaiban. Van-
nak önkormányzatok, melyek szívesen túl-
adnak a földeken, hiszen egy bevásárlóközpont, benzinkút, vagy szórakoztató központ megépülésével „értékesebbé” válik a terület. Az már senkit sem érdekel, hogy ökológiailag mekkora károk érik a települést. Lukács András szerint a megoldás a földvédelmi járulék emelése lenne. Sőt, ki lehetne terjeszteni a zöldfelületekre is. A járulék lehetne a telkek árának akár a tízszerese is. Tehát a beruházót visszatartaná a zöldterület megszerzésétől. Az önkormányzatok sem lennének érdekeltek ezen területek értékesítésében, amennyiben az ebből beszdedett járulék a központi költségvetésbe folyna be. Ez az önkormányzatokat és a beruházókat inkább a lepusztult lakó- és ipartelepek felújítására ösztönöznék.

A Levegő Munkacsoport szerint egyes önkormányzatok nagy erővel csábítják a befektetőket, nem törődve a környezet és egészségügyi szempontokkal. Az iparüzési adót fokozatosan el kellene törölni, ugyanis ez az önkormányzatok fő bevételi forrása. Így nem lennének kiszolgáltatva a környezetkárosító befektetőknek. Ha az említett javaslatok megvalósulnának, más módon szerezhetnék pénzt az önkormányzatok. (Pl. a környezet terhelésének megfelelő mértékben fizetnének a vállalkozók, befektetők). Amikor a környezetszennyező járművekről van szó, az önkormányzatok ingyen bocsátják a gépkocsi tulajdonos rendelkezésére a területet. Semmilyen indok nem zárna ki, hogy fizessen minden közterületen álló személyautóért, teherautóért, illetve buszért.

Egy könyvtárusító asztal helyfoglalási díja 1000 Ft/m², ellenben a környezetpusztító, helyfoglaló autók legtöbbször ingyen parkolhatnak az utcák padkaja mellett. Be lehetne vezetni a városi úthasználati díjakat, lehetne gépjárműadó emelni – ez is önkormányzati bevétel. Ezen kívül minden környezetkárosító, zajjal, büzzel, rezgéssel járó tevékenységet helyi adókkal lehetne súlyta-

ni. A Levegő Munkacsoport szerint, az önkormányzatok nem érdekeltek abban, hogy a településen a személyi jövedelemadó több legyen, hiszen ez az állami nagyalapba megy, keveset kap vissza ebből az önkormányzat. Amennyiben jobban érdekeltek lennének a személyi jövedelemadóból származó pénzüsszeg növelésében, akkor nemcsak a választási kampányban törekednének arra, hogy a lakosság elégedett legyen a környezetével. (Például Svédországban az önkormányzatok döntenek el, mekkora legyen a személyi jövedelemadó mértéke az egyes településeken.)

Az előadáson szó volt arról, hogy az erkölcsek általános romlása milyen súlyos károkat okoz a gazdaságban is. Ha a gazdasági pénzügyi szabályokon változtatunk, talán elkerülhető lesz, hogy az önkormányzatok olyan helyzetbe sodródjanak, hogy a lakosságot és a környezetet pusztító, egészségre káros hatások ériék. Lukács András és a Levegő Munkacsoport és közülünk sokan reméljük, hogy az új kormányzat mielőbb hozzáfog a fent említett javaslatok megvalósításához.

Dr. Gábeli Zoltánné

ZÖLD HÍREK

Lemondott Szax József, a Környezetvédő Egyesület elnöke.

Az új vezetőség:

Sajtosi János elnök

Dr. Gábeli Zoltánné szervezőtitkár

Brichta József pénztáros

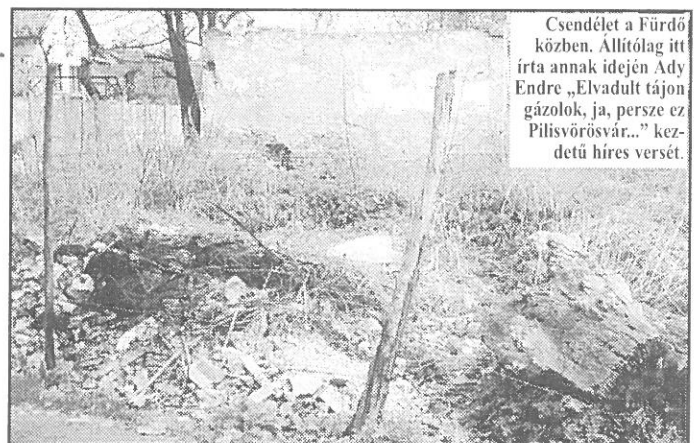
Csizmadia Imre, az Ellenőrző Bizottság elnöke

Az egyesület a Lőcsei parkban 54 tüztövest ültetett, 23 tüztövest ajándékozott a Rákóczi utcai óvodának. A munkálatokban részt vettek: dr. Harmat Attiláné, ifj. Harmat Attila, Szax József, Kovács Zsolt, dr. Gábeli Zoltánné.

Ez is Vörösvár!

Volt egyszer egy sütőház

Címermódosítási javaslat

Városunk címere sok polgártársunk szerint nem tükrözi igazán az itt élő büszke nép habitusát, ezért javasoljuk a régi címer fölött piros-fehér-zöld szalagon arany betűkkel a következő felirat elhelyezését:

SZEMETELÜNK, TEHÁT VAGYUNK!

A víz a jövőnk tükre

A váci vízmű felavatásának hetvenedik évfordulóján ünnepi ülést rendezett a jogutód Duna Menti Regionális Vízmű Rt., illetve a Magyar Hidrológiai Társaság üzemi szervezete.

A váci vízmű kezdetben egyetlen fűrt kútból nyerte a vizet. A DMRV ma közel háromszáz kutat üzemeltet – a napi 150 ezer köbméter ivóvíz háromnegyede része a Duna kavicsterasának parti szűrősű vízkészletéből származik –, igaz, nem csupán egy kisváros lakosságának, hanem már több mint félmillió embernek szolgáltat ivóvizet. A váci, szentendrei, gödöllői üzemigazgatóságok mintegy nyolcvan településen (köztük Pilisvörösváron) végzik a szolgáltatást, s a DMRV a nyugat-nógrádi önkormányzatokkal alapított kft. révén további ötvenhat településre juttatja el az ivóvizet. A zavartalan ellátást egy négyezer kilométeres vezetékhalózat és több mint kétszáz tárolómedence biztosítja.

A parti szűrősű vízkészlet nem igényel költséges tisztítást, ezért érdemes és kell nagy figyelmet fordítani ennek a vízbázisnak a védelmére. A vízbázisokon folyamatosan kiépítették az észlelőhálózatot, s az itt tapasztaltak alapján kijelölték a hidrogéológiai védőterületeket. Ez azért is fontos, mert a DMRV Rt. működési területén üzemelő vízbázisok jelentős része sérülékeny. Ennek kapcsán diagnosztikai vizsgálatok is kezdődtek, melyek eredményeképpen meghatározzák a víztermelő kutak, valamint a vízbázis védőterületeit és biztonságban tartásuk módszereit.

A hetvenedik évfordulón megtartott ünnepségen Farkas Vince vezérigazgató elmondta, elsődrendű feladatuk annak a lemaradásnak a

csökkentése, amely a csatornázás és a szennyvíztisztítás terén mutatkozik a kisebb településeken, de hasonlóan fontos feladat a vízbázisok védelme is.

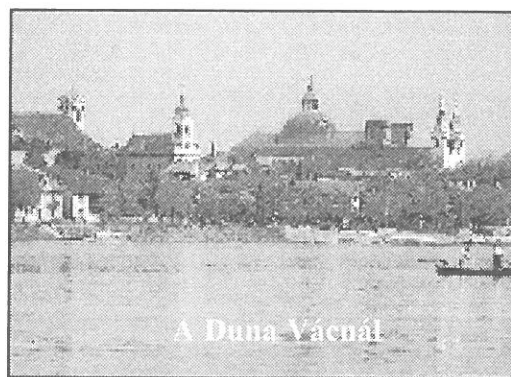
Az elmúlt évben a vízellátás javítására – új beruházásra, rekonstrukcióra és nagyjavításra – 326 millió forintot, a szennyvíz elvezetésére és tisztításra 81 milliót költött a DMRV. Ennél természetesen jóval többre lenne szükség – mivel a 150 000 fogyasztóhely vízmérőit négyévenként kell cserélni, s ez önmagában évi 80 millió forintba kerül –, de a korszerűsítésre kevés forrás áll rendelkezésre. Egyre fontosabb és sürgetőbb lenne, hogy a csatornázottság mértéke megközelítse a vezetékes ivóvízzel való ellátottságot, de ebben a DMRV nem sokat tehet; feladata az ivóvíz-szolgáltatás és a szennyvíz elvezetése, vagyis az üzemeltetés.

Külső forrásból tavaly 113 millió forint értékű beruházás valósult meg, állami segítséggel bővült a Duna bal parti regionális vízmű, megépült a Göd-Veresegyház távvezeték, s már megtörtént a nagy-marosai új víznyerő hely, a medergaléria próbaüzeme is. Szintén állami költségvetésből korszerűsítették a váci szennyvíztisztító-telepet, bővítették a szentendrei telepet, befejezték a dunakeszi tisztítómű rekonstrukcióját, ami lehetővé tette Dunakeszi, Göd és Fót csatornázásának folytatását.

1999. január elsejétől a DMRV Rt.-nél 18,5 %-kal nőtt az ivóvíz és 16,7 %-kal a szennyvíz-vezetés szolgáltatási díja. A díjnövekedést kiváltó jelentősebb tényező az amortizációs költség, a bér- és bérjellegű költség, valamint a villamos- és egyéb energia árának növekedése volt. A vízmű állami támogatást nem kap, és nagyfogyasztóként sem részesül semmilyen

kedvezményben az energiaszolgáltatóktól. A takarékoság érdekében sem csökkentheti tovább dolgozóinak létszámát, ugyanis összesen ezerszázan végzik három megyében, négyszáz-ezer lakos és több mint ötezer község részére az ivóvíz- és csatornaszolgáltatást. A nyereség pedig minimális: a 3,2 milliárd forintos árbevételnek nem egészen egy százaléka.

A köbméterenkénti 128 forintos vízdíj és a 112 forintos csatornadíj – amelyet persze a fogyasztók nem tartanak kevésnek – jóval a regionális átlagár alatt van, az öt regionális vízmű

A Duna Vácnál

közül a DMRV 240 forint víz- és csatornadíja a legalacsonyabb.

A díjnövekedés ütemének mérséklését a vízmű nagyrészt csak áttételesen segítheti, mégpedig azzal, hogy a térségben úgy befolyásolja a beruházói döntéseket, hogy a leggazdaságosabban kivitelezhető és a leggazdaságosabban üzemeltethető létesítmények valósuljanak meg.

DMRV Rt.

Közlekedési gondok a 10-es út mentén

Elképzelések a gondok megoldására

A Ne M0 Pilisborosjenő és Őröm Érdekvédelmi és Érdekképviseleti Egyesület annak elérésére jött létre, hogy az M0-as autópálya tervezett nyomvonala ne érintse Pilisborosjenő és Őröm területét, ugyanis ez számukra elfogadhatatlan hátrányokkal járna. Az egyesület eljuttatta szerkesztőségünkbe alternatív elképzeléseit a régió közlekedési problémáinak megoldására.

Kiindulás

Budapest irányában az agglomeráció fölül naponta sok ezer jármű halad. Ez komoly környezeti és közlekedési problémákat okoz mind Budapesten, mind pedig az agglomeráció területén.

A közhiedelemmel ellentétben az M0-as körgyűrű tervezett észak-nyugati szakasza nem oldja meg a 10-es út menti települések és Óbuda közlekedési gondjait. Ezek a települések ugyanis főleg a 10-es úton kívánják Budapestet elérni, az óbudai régió számára pedig az agglomeráció területén vezető út a belső közlekedést nem javítaná.

A kelet-nyugati irányú tranzitközlekedést még részben sem szabad a zöldterületekkel rendelkező nyugati és észak-nyugati régiókat átvezetni. A tervezett északi Duna-hidat környezetvédelmi okok miatt nem szabad megépíteni, de ezt közlekedési szempontok is alátámasztják.

Az utak gazdasági vonzó hatását nem szerencsés Budapesten kívülre helyezni, ahol éppen a zöld területek és a város szellőzése kerülne veszélybe, míg Budapest lepusztult ipartelepei továbbra is kihasználatlanul csúfítanak a várost.

Budapest közlekedési gondjait nem exportálhatja az agglomerációra, szükség esetén áldozatokat kell hoznia meglévő előnyei megtartása érdekében. A gondokat elsősorban a tömegközlekedés fejlesztésével kell megoldani, valamint a meglévő úthálózat korszerűsítésével.

A fő közlekedési csatorna

A terület forgalmát a már meglévő 10-es úton kell elvezetni. A 10-es utat a meglévő tervek alapján ki kell szélesíteni minimum 2x2 sávossá.

Rövid időn belül meg kell építeni a pilisvörösvári elkerülő utat.

A 10-es utat a jelenlegi vasút vonala mentén. Meg kell építeni az Északi vasúti összekötő híd mentén egy új hidat. Ez a híd jóval kisebb költséggel megépíthető, mint az északi változat, megoldja a 10-es és M0-as utak összekötését, ráadásul jóval rövidebb, így gyorsan és hatékonyan megoldja a közlekedési gondokat. A budai hídfőn biztosítani kell a 11-es útra történő le- és felcsatlakozás lehetőségét. A pesti hídfőn a forgalmat dél felé a már meglévő Váci úton kell továbbterelni, észak felé azonban a Duna mentén, a gyárterületeken kell kiépíteni egy nagy teljesítményű utat, mely elkerüli a Váci utat, és Káposztásmegyert felett, lakott területeken kívül csatlakozik a 2-es úthoz, valamint az M0-as keleti szakaszához.

Az Árpád híd budai hídfőjének közlekedését teljesen újra kell gondolni.

A fő közlekedési csatorna tömegközlekedése

Szükség van a Volán buszos tömegközlekedés színvonalának javítására. Ez nem csak az elavult buszpark cseréjében és a menetrend felülvizsgálatában mutatkozhat meg, hanem abban is, hogy biztosítani kell a buszok zavartalan közlekedését egészen az Árpád híd pesti hídfőjéig. Önálló sáv szükséges a hídra való felhajtáshoz, illetve az útvonal többi részén, így a megépülő 10-es úton is.

Meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy a 10-es út mentén az 1-es villamos vonalán külvárosi és agglomerációs gyorsforgalmi vasút közlekedjék. A vasút akár a tervezett teljes villamosvonalat is igénybe vehetné, avagy a szentendrei HÉV vonalára csatlakozna. A gyorsvasút Pilisecabáról indulna, és a rácsatlakozó buszjáratok, valamint az állomások melletti parkolók révén a Pilisecaba és környéke, Pilisvörösvár, Pilisszentiván, Csobánka, Pilisszántó és Solymár felől érkező utasok számára nyújtana kényelmes közlekedési lehetőséget. Másik alternatíva esetén az agglomeráció lakóit a meglévő esztergomi vasútvonalon járó gyorsforgalmi vasút hordaná Budapestre. Ez esetben nagy sebességű, kevés megállóval rendelkező pálya vezetne a Nyugati pályaudvarra. Mindkét esetben szükséges a felszíni közlekedésnek a vasutat előnybe helyező átalakítása.

Az egyesület várja az elképzeléseikkel kapcsolatos véleményeket a következő címre és telefonszáma: 2097 Pilisborosjenő, Pf.: 14.; 06-30-9968-731.

Drávecz főtörzs bravúrja

50 %-kal csökkent a betörések száma Vörösváron

Drávecz Ferenc rendőr főtörzsmester mondhatni régi motoros már a szakmájában: 17 évvel ezelőtt öltötte fel először az egyenruhát magára. Nem rendőrnékné készült, az általános iskola elvégzése után a villanyszerelő szakmát tanulta ki, és néhány évig villanyszerelőként dolgozott. Egyik ismerősének unszolására lépett be a rendőrség kötelékébe. Kezdetben a Pest Megyei Rendőr-főkapitányságon dolgozott. 1986-ban nevezték át ki körzeti megbízottnak Vörösvárra. Az elmúlt 13 év alatt rengeteg tapasztalatot szerzett, a bűnözők szempontjából félelmetes ember- és helyismerettel rendelkezik. Kiváló a kapcsolata a lakossággal, az emberek bíznak benne. Munkája során rengeteg bűnözőt elfogott már, köztük notórius betörőket is, akiknek a számlájára több tucat betörés volt írható. A legutóbbi, bravúros fogása az a „különösen szorgalmas polgártársunk” volt, aki az elmúlt fél évben – nem tévedés! – össze-

Vörösváron, 10 %-át Pilisszentivánon követte el. Az utóbbi időben már nem Vörösváron lakott, hanem Csolnokon, így hát reggel felült a buszra, itt leszállt, felnyomott néhány családi házat, a zsákmányt pedig rögtön eladta, majd a kapott összeget eljátszotta. Este üres kézzel ment haza. Így hát másnap ismét „dolgoznia kellett menni”...

– **Hogyan sikerült elfogni őt?**

– Körzeti megbízottként rendkívül jó a kapcsolatom a lakossággal, rengeteg információt kapok tőlük, a polgárokkal való szoros munkakapcsolat is rendkívül eredményes. Az összegyűjtött adatok alapján, és annak következtében, hogy már jó néhány éve ismerem az illetőt és a „munkamódszereit”, hamar szorulni kezdte a hurok körülötte. Októberben már sikerült is lefűlelnem őt. Ekkor még csak néhány tucat betörés volt a számláján. Decemberben, amikor másodszer elfogtam, már száz fölött

ban vagyunk, s előbb-utóbb lefűleljük őket is. Más a helyzet az ún. átutazó bűnözőkkel, őket elég nehéz lekapcsolni, rájuk bizonyítani a bűncselekményt, hacsak nem érzük tetten őket. Szerencsére átutazó bűnözők általában ritkán keresik fel városunkat.

– **Az elmúlt évek során bizonyára akadt az előbbihez hasonló bravúros nyomozása és elfogása. Említene néhányat?**

– 3-4 évvel ezelőtt egy időben nagyon megsaporodtak a hétvégi ház-feltörések. Az adatgyűjtés során egy testvérpár került képbe. A folyamatos figyelőszolgálat azután meghozta az eredményét. Egy este a Slótyi-parton várakoztam az autómmal, amikor észrevettem, hogy közeledik felém a két testvér. Még egy laikusnak is gyanúsak lettek volna, hiszen egy tévékészüléket cipeltek. Kiszálltam a kocsiból, és igazoltattam őket. A kihallgatás során azután beismerték 86 vikendház-feltörését. Három éve történt az is, hogy a Slótyi partján egymás után feltörték 18 horgászbódét. A tettesek – hogy stílusos legyek – itt is hamar „horogra akadtak”. A sok tettenérés eset közül – a tanulságai miatt – hadd említek még egyet a múltból. Egyszer lakossági bejelentést kaptunk, hogy egy négyfős, idegen férfiakból álló társaság át-mászott egy családi ház kerítésén, és behatoltak az épületbe. A szomszédok bejelentése nyomán azonnal a helyszínre siettem. Természetesen nem mentem be a házba, hanem megvártam, míg az erősítés is odaérkezik. Amikor a bűnözők a szájravaló kijöttek a házból, tárt karokkal fogadtuk őket. A dologból azután komoly ügy lett, mert kiderült, hogy a budapesti illetőségű tettesek rengeteg betörést követtek el a fővárosban, többek között nagykövetségeket is kifosztottak.

– **És mi volt ebben az esetben a tanulság?**

– Az, hogy ha a lakosság partner a bünesetek megelőzésében és felderítésében, ha odafigyelnek arra, mi történik a szomszédságban, és be is jelentik, ha valami gyanúsat tapasztalnak, akkor nincs esélyük a bűnözőknek. Sajnos, az A. L.-ügyben e tekintetben negatív tapasztalataink vannak. A 146 betörés során egy-két kivétellel a szomszédok semmit sem hallottak, láttak. A betörések nagy többségét pedig fényes nappal, általában hétköznap délelőtt követte el.

– **Éppen ezért sokat okulhatnak abból, ha megtudhatnák, hogy fényes nappal hogyan lehet egy betörést elkövetni?**

– Nos, a tapasztalt bűnözők ilyenkor vagy telefonon hívják fel a kiszemelt házat, vagy becsöngetnek. Ha a tulajdonos felveszi a kagylót vagy ajtót nyit, akkor valami fal szöveget kitálalnak, blöffölnek, ha nincs válasz, akkor pedig szabad a pálya...

– **Csak köztökdöm: mi van akkor, ha se telefon, se kapucsengő nincs?**

– Nem probléma. A. úr például ilyenkor kis kavicsokkal megdobta háromszor-négyszer az ablakot, és ha nem reagált rá senki, már ugrott is át a kerítésen.

– **Szinte hihetetlen a számomra, hogy ilyen sok betörést, ilyen rövid idő alatt, ráadásul nappal szinte észrevétlenül el lehetett követni...**

– Hát, ha lenne vörösvári „rekordok könyve”, ez bizonyára belekerülne.

– **De a gyanúsított elfogásában a legnagyobb szerepet játszott rendőr neve is...**

– Büszke is lennék rá, csak arra kérném a könyv szerkesztőjét, hogy az én nevemet az ellenkező oldalon említsék meg. Mert tudja, mi mindig a bűnözőkkel ellentétes oldalon állunk...

Fogarasy Attila

Komáromi István dandártábornok (jobbaldalt) az elismerésben részesített rendőrökkel. Balról a harmadik Drávecz Ferenc főtörzsmester Dudás Dénes felvétele

sen 146 betörést követett el. Eredményes bűnfelderítési tevékenységéért 1998 decemberében Drávecz Ferencet Komáromi István dandártábornok Pest megye főkapitánya jutalomban részesítette.

– **Főtörzsmester úr, hadd gratuláljak először is ehhez a szép elismeréshez...**

– Köszönöm szépen, hadd büszkélkedjek azzal is, hogy a tíz legtöbb bűnözőt elfogó Pest megyei rendőr közül – akiket megjutalmazott a főkapitány úr – a 146 büneset felderítésével én vittem el a pálmát. A dologhoz hozzátartozik – bármilyen meglepő is –, hogy ezt a nagy számú betörést tavaly augusztustól idén február közepéig egyetlen egy „jómadár” követte el. A. L. az elmúlt években is sok munkát adott nekem. Korábbi bűncselekményeiért egy darabig a hüvösön volt, de tavaly szabadult, s várható volt, hogy előbb-utóbb visszatér „eredeti szakmájához”. Augusztus előtt egy kőművesnél dolgozott – becsületére váljék, hogy megpróbált beilleszkedni a törvénytisztelő polgárok közösségébe –, de hamar feladta a próbálkozást. Augusztustól aztán ismét beindult a „nagyüzem”. Volt, amikor egy nap 2-3 családi házat is feltört. Az általa beismert betörések 90 %-át

járt... Végül februárban sikerült előzetes letartóztatásba helyezni őt.

– **Gondolom, a károsultakat igencsak felháborítja az, hogy az ügyészség ilyen esetekben nem helyezi azonnal előzetes letartóztatásba a gyanúsítottakat. A visszaeső bűnözőknél pedig várható, hogy – mintha mi sem történt volna –, folytatják ott, ahol abba-hagyták...**

– Sajnos, a mai bírói gyakorlat ilyen. Ha a gyanúsítottak van állandó bejelentett lakása, a bírósági tárgyalásig sok esetben szabad lábon hagyják őt. Persze, az illetőnek a keze is szabad... Ezt sajnos a becsületes állampolgárok is megtapasztalhatták.

– **Ez a példátlan betöréssorozat nagyon negatívan hatott a vörösvári emberek biztonságérzetére, és a rendőrségben vetett hitére. Várható-e lényeges javulás a betörési statisztikákban?**

– Örömmel mondom, hogy máris jelentős javulás tapasztalható. Igen megnyugtató, hogy gyanúsítottunk előzetes letartóztatásba helyezésének következtében a betörések száma az elmúlt hónapban 50 %-kal csökkent. Persze, rajta kívül van még egy-két helyi „jómadár”, aki tevékenykedik, de ismerjük őket, a sarkuk-

Tűzoltóink jelentik

Önkéntes tűzoltóink az első negyedévben összesen 17 esetben vonultak ki tüzesethez és 9 műszaki mentésben vettek részt.

Néhány eset a sok közül:

Januárban lakástűzhöz riasztották a vörösvári tűzoltókat. Egy családi ház tetőterében keletkezett tűz. Az osztag 10 percen belül már a helyszínen volt. Az épület teteje ekkor már nagy lánggal égett, és igen komoly anyagi kár keletkezhetett volna, ha a lángok továbbterjednek. A tüzet azonban sikerült rövid időn belül elfojtani. Az anyagi kár nem jelentős.

Februárban az Éhes bakter előtt egy teherautó elsodorta a gázórát. A 3 bar nyomással, félelmetes hanggal kitörő gáz igen komoly balesetet okozhatott volna, ha a helyszínre kiérkező tűzoltók egy egyszerű szerkezettel pillanatok alatt nem szorították volna el a csupaszon maradt gázcsövet, elhárítva a robbanásveszélyt.

Idejében sikerült elfojtani a MOL-kút kiszolgáló épületének kazánházában keletkezett tüzet is. Tűzoltóink itt is hivatásuk magaslátán voltak. A városban ugyanakkor a tűz

némi riadalmat keltett: „Ég a MOL-kút!” – beszéltek itt is, ott is nyugtalanul az emberek.

A gázfogadó állomással szemben a 10-es főúton egy személyautó és egy kisbusz ütközött. Négy személy könnyű, egy személy súlyos sérülést szenvedett. A súlyos sérültet tűzoltóink feszítő-vágó berendezésükkel szabadították ki, a mentők így időben kórházba tudták szállítani.

Márciusban az előbbi eset helyszínétől alig száz méterre, a 10-es út és a Lapály utca találkozásánál egy személygépkocsi nagy sebességgel egy fának vágódott, majd kettétört. A gépkocsi vezetője súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett. Tűzoltóink őt is – az eddig legalább egy tucat ember életét megmentő – tavaly vásárolt korszerű feszítő-vágóval mentették ki a roncsok közül.

A város keleti szélén 10 hektárnyi nádas gyulladt ki és borult lángba veszélyeztetve a közeli víkendházakat és lakóházakat. A tüzet időben sikerült lokalizálni, majd végleg elfojtani.

Nemcsak a tűz, a víz is okoz problémákat. A Budai úton egy csőtörés következtében víz árasztotta el egy ház pincéjét. Tűzoltóink másfél óras megfeszített munkával szivattyúzták ki a mintegy 40 köbméternyi vizet.

És végül egy rendkívül felháborító eset. A Kápolna utcából lakástűzet jelentettek. A bejelentő szerint a lakásban idős, magatehetetlen ember tartózkodik, aki nem tudtak kimenteni. Tűzoltóink nagy erővel, két gépjárműfecskenővel indultak a helyszínre, a fővárosból pedig négy tűzoltóautó indult el. (A vörösvári tűzoltók a bejelentés után a város legtávolabbi helyére is 12 perc alatt kiérnek – átlagban 10-15 perccel előzik meg a hivatásos fővárosi tűzoltókat.)

Amikor a vörösváriak a bejelentés után 5 perccel megérkeztek a helyszínre, tűznek semmi nyomát nem tapasztalták. Ellenben a lakásban tartózkodó egyik lakó – aki meglehetősen illuminált állapotban volt – nekítámadt a tűzoltóknak és mindennek elmondta őket, már-már tettegességet elkövetve. Ráadásul az illető azzal kérkedett, hogy ő hívta ki a tűzoltókat. A rendőrök megérkezésekor azonban átugrott a kerítésen és elmenekült. (Később kiderült, hogy a telefonhívás a mentőállomásnál lévő telefonfülkéből érkezett.) A tűzoltók rendőrségi feljelentést tettek a vakriasztaást elkövető ellen.

Kovács Zsolt tűzoltóelnök tájékoztatása alapján összeállította:

Fogarasy Attila

Rendőrségi hírek

Tisztelt Olvasók!

Az elmúlt hónapban bevezettük, hogy a Szabadság út-Akácfa utca közötti gyalogos átkelőhelyen a reggeli órákban rendőr biztosítja az átkelést. Beválhatott a módszer, mert az autósok a rendőrt látva automatikusan lassítanak, nem is történt itt baleset.

A 10-es főúton azonban sajnos több baleset is történt. Két súlyos személyi sérüléssel járó balesetet okozott a figyelmetlen vezetés, és a sebességnek nem az út- és látási viszonyoknak megfelelő megválasztása.

A notórius gyorshajtókkal, a meggonddalatlan száguldókkal szemben egyre erőteljesebben fogunk fellépni.

Április 2-án közös akciót hajtottunk végre a Budaörsi Rendőrkapitányság közlekedésszerkezeti osztályával, a Vám- és Pénzügyőrség Országos parancsnokságának beosztottaival és a Közlekedésfelügyelet munkatársaival.

Bár a húsvét még meg sem kezdődött, több gépkocsivezető már a délelőtti órák-

ban teljesen leittasodva ült volán mögé, veszélyeztetve ezzel mindannyiunk biztonságát.

Most egy darabig nem valószínű, hogy vezetni fognak.

Közlekedési szempontból másik súlyos probléma a tehergépkocsik katasztrofális műszaki állapota. A 10-es úton közlekedő teherautók legtöbbje 10-15 %-os emelkedőn egyszerűen nem képes 20-25 km/h-nál gyorsabban menni, ezzel akkor torlódást okoznak, hogy a személygépkocsi-vezetőket szinte rákényszerítik a záróvonalon történő előzésre.

A KPM munkatársaival egyre gyakrabban fogunk az április 2-i ellenőrzéshez hasonló akciókat tartani az előbbieket megakadályozására.

Nem tudom, jól teszem-e, de kísérletképpen megadom Önöknek azokat a napokat, amikor sebességellenőrzést tartunk a területen. Bízom abban, hogy ennek tudatában a megfelelő sebességgel fognak közlekedni.

A Traffipax a következő napokon mér a területen:

április 20, 26, 27, 28.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Koczka Gábor rendőr főhadnagy
mb. őrsparancsnok

Eltávoztak

III. 19. **Szauer János**, Csendes Ilona férje, 65 éves, Puskin u. 6.

III. 20. **Gechter Erzsébet**, Hollauer János özvegye, 90 éves, Dózsa Gy. u. 57.

III. 22. **Weller János**, Wippelhauer Katalin férje, 72 éves, Szent János u. 10.

III. 24. **Gemela Julianna**, Taller Márton özvegye, 80 éves, Piliscsaba, Idősek Otthona

IV. 5. **Szabados Ferenc**, Bandics Gabriella férje, 50 éves, Klapka u. 22.

IV. 6. **Scheller Márton**, Scheller Márton és Paul Terézia fia, 48 éves, Arany János u. 19.

IV. 14. **Kovács János**, Erdősi Mária férje, 57 éves, Petőfi S. u. 95

ZAKEUS ÉTTEREM

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.

Kirándulás!

Megnézheti az ország legkülönlegesebb,
döntött kupolás Makovecz-épületét.

Kör alakú teraszunkon megpihenve,
kedvező áron
több mint 100 féle finomságból választhat

Esküvők étterme!

Szálláslehetőség.

Állófogadások vagy ültetett **rendezvények.**
Különleges belső tér. Szerény árak. Védett parkoló. Saját vonat- és buszmegálló.

Nyitva: **mindennap**

Asztalfoglalás: a 26/375-147-es vagy a
30/9920-349-es telefonszámon

Megnyílt bevezető árakkal, nagy árukészlettel!

TIMAR
VASKERESKEDELMI KFT

VASANYAGOK KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉSE

Solymár (Szarvas), Bécsi út 39.

Betonacélok, zártszelvények, csövek, I-, U-, T-acélok, szögacélok, laposacélok, kör- és négyzetacélok, hegesztett hálók, durva és finomlemez, huzalok nagy választékban. Készleten nem lévő anyagok szállítása 24 órán belül központi telepünkről.

Engedmények a kiskereskedelmi árból:

50 000 Ft felett **5 %** – 200 000 Ft felett **8 %**.

Felhasználóknak mennyiségtől függetlenül: **5 %**.

Viszonteladók: **nagyker ár.**

HÁZHOZZÁLLÍTÁST VÁLLALUNK!

Nyitva tartás: H-P 7⁰⁰-16⁰⁰, szombat 7⁰⁰-12⁰⁰

Tel./fax.: 06-26-363-900, 06-20-9563-900

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Foto Porst, Halmschláger élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidasi vegyeskereskedés, hírlapárusok, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemzetiségi Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszertár, SPAR áruház, Szintai papírbolt, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Városi Könyvtár, Vizöntő gyógyszertár, Zöldesibe vegyesbolt

Magánorvosi rendelés

A PILISVÖRÖSVÁRI SZAKRENDELŐBEN

Dr. Kovács Miklós

Kedd, csütörtök:

17.00 - 19.00

- baleseti sebészet

- sebészet

- sportorvosi betegellátás

Dr. Ács Éva

Kedd, csütörtök:

14.30 - 16.30

- gyermekgyógyászat

- gyermek

szívbelgyógyászat

Telefón (rendelési időben): 06-26 330-422

A hét többi napján Bpest, III. Testvérhegyi úton rendelünk

Tel.: 06-20 9413 786

HÍVJON, SEGÍTÜNK!

HIRDESSEN A

VÖRÖSVÁRI ÚJSÁGBAN!

Hirdetési díjaink 1999. április 1-jétől:

1/1 oldal: 25 000 Ft

1/2 oldal: 12 500 Ft

1/4 oldal: 6250 Ft

1/8 oldal: 3125 Ft

1/16 oldal: 1560 Ft

(Az árak áfával együtt értendők!)

Közérdekű hír

PÓT-EBOLTÁS

lesz április 29-én
15⁰⁰ és 16⁰⁰ között a
Városháza udvarán.

Az oltás díja:

550 Ft ebeként.

PAUL DIVAT

Pilisvörösvár
Fő út 141/a

Női, férfi és
gyermek
farmeráru,
divatáru, játék,
kedvező áron.

és
**C
I
P
É
S
Z**

Vörösvári Újság - Werischwarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja

Felelős kiadó: Botzheim István polgármester / Főszerkesztő: Fogarasy Attila

A szerkesztőség címe: 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140. E-mail: fogarasy@mail.maze.hu

Készült a Komp Kft. nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila

ISSN 1417-6823